

Çağın

POLİSİ

Aylık Fikir ve Araştırma Dergisi

ISSN: 2147-2319

Yıl: 19

Sayı: 186

Temmuz 2020

www.temudder.org.tr

www.caginpolicisi.com.tr

genelsekreter@caginpolicisi.com.tr

Türkiye

Emekli Emniyet Müdürleri

Sosyal Yardımlaşma ve
Dayanışma Derneği

“POLİS AKADEMİSİ AÇILMALIDIR”

Türkiye Emekli Emniyet Müdürleri Sosyal Yardımlaşma
ve Dayanışma
Derneği yayınıdır.
ISSN:2147-2319

Türkiye Emekli Emniyet Müdürleri Sosyal Yardımlaşma
ve Dayanışma
Derneği adına
Sahibi
İsmail Çalışkan

Genel Yayın Yönetmen
Yusuf Vehbi Dalda

Yazı İşleri Müdürü
Gülbüz Bahadır

Yayın Kurulu
Zekai Baloğlu
İrfan Tomruk

Yayın Hazırlama&Kapak Tasarımı
Üner-Evren Yayıncılık

Yönetim Merkezi
TEMÜD-DER
GMK Bulvarı No.99/7
Kat 4 Maltepe/ANKARA
Tel nr : (0 312)-2300592
Fax nr: (0312)-230 05 93
genelsekreter@gmail.com
bilgi@temudder.org.tr

Bütün yayın hakları
TEMÜD-DER'e aittir.
Her hakkı mahfuzdur.
İzin alınarak alıntı yapılabilir.

Çıkan yazıların sorumluluğu yazara aittir.
Dergide yazının yayınlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez.

Yayın Türü: Süreli Yayın
Yayın Tarihi: Temmuz 2020

İÇİNDEKİLER

EDİTÖRDEN	2
Yusuf Vehbi Dalda	

BAŞKANIN MESAJI	3
İsmail Çalışkan	

POLİS AKADEMİSİ AÇILMALIDIR –TÜRKİYE EMEKLİ EMNİYET MÜDÜRLERİ SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ-TEMÜD-DER MANİFESTOSU–	5
TEMÜD-DER Yönetimi	

DÜNYA POLİS EĞİTİMİ ANALİZİ.....	11
Gülbüz Bahadır	

KİTAP KÖŞESİ

Hazırlayanlar: Yusuf Vehbi Dalda – Dr. Akif Aktuğ – Remzi Koçöz

• 15 TEMMUZ KIYAM(ET)	16
Dr. Mustafa Çalışkan	
• TERÖR VE ALGI YÖNETİMİ.....	17
Hüseyin Aşkın	
• ŞİİRSEL KURAN VE HARAM KOLTUK.....	18
Erol Özdemir	

SİİR KÖŞESİ

Hazırlayan: Editör

• DR. NEDİM UÇAR	20
• MUAMMER ÖZ	22
• EROL ÜNAL KARABIYIK	23

MESLEK ANILARI KÖŞESİ

Hazırlayan: Editör

• İBRAHİM YILDIZ – PA.1964.....	24
• MUTLU ÇELİK – PA.1985.....	26
• REMZİ KOÇÖZ – PA.1982	28

RÖPORTAJ

Hazırlayan: Editör

• TURAN GENÇ	30
• EROL ÜNAL KARABIYIK	35

SANAT KÖŞESİ – RESİM

Hazırlayan: Editör

• MEHMET DURAN	40
-----------------------------	-----------

DERNEK PROJELERİ – ETKİNLİKLER & HABERLER	41
1) ANTALYA	41
2) İZMİR	42
3) BURSA.....	42

EDİTÖRDEN...

Yusuf Vehbi DALDA

TEMÜD-DER İzmir Şube Başkan Yardımcısı
Genel Yönetmen/Editör

Dijital Derginin ilk sayısı hedeflendiği üzere Nisan ayında hazırlanıp www.temudder.org.tr web sitesine yüklendi. Salgın nedeniyle getirilen sınırlamalardan dolayı dergimizin dernek merkezi, şubeler ve polisevlerinde birebir tartışmak, üzerinde konuşmak mümkün olamadı. Ancak bu konuda meslektaşlarımızdan her türlü iletişim aracı ve sosyal medya vasıtasıyla alınan yüreklendirici ve yön verici mesajlar için teşekkür ederiz. Bu moral le konuları çeşitlendirmeye ve içeriği zenginleştirmeye gayret ettik.

11 Marttan itibaren, dünyada olduğu gibi, ülkemizi de etkisi altına alan corona 19 virüsü nedeniyle hayatın her alanındaki kısıntılarla zorunlu ikamete tabi olduk. Bu süreçte başta tüm sağlık âlemi, doktorlar, hemşireler, sağlık çalışanları, hastanelerde destek hizmeti verenlerin görevlerini gereği gibi yapabilmeleriyle ülkede bu anlamda alınan tedbirlerin en iyi bir şekilde uygulanmasında benzer özveriyle çalışan polis ve özel güvenlikçiler tüm yurttaki vatandaşların büyük takdirini topladı ve hep birlikte pencerelerimizden alkışlayarak kutladık.

Yine, 100. yılına ulaşan TBMM'nin kuruluşu ile 19 Mayıs Atatürk'ü Anma - Gençlik ve Spor Bayramı'nın 101. Yılına maalesef salgının kısıtlamasıyla evlerimizde, tüm milletçe

pencerelerimizden büyük bir coşkuyla İstiklal Marşı'nı söyleyerek kutladık.

İlk sayıda yer verilen başka alanlarda çalışanlar Kolej/Akademi mezunu arkadaşların listeleri güncellemeye devam ediliyor, bu sayı 417, eser sayısı 193'e ulaştı. Bu meslektaşları daha iyi tanımak/tanıtmak için oluşturulan "Anı" "Kitap" "Şiir" "Sanat Köşeleri" ile meslekte ve kendi alanında iz bırakanlarla yapılan "Röportajlara" yer vermeye başladık. Daha sonraki sayılar için de değişik konularda makaleler ile "misafir yazar" köşesiyle meslek dışı alanlarda yazılan makalelere de yer verilmesi planlanıyor.

Görüş, öneri ve eleştirileriniz bizlere her daim şevk verecektir. Bunları bekleyerek açılan bu yolda desteklerinizle ilerlemeye devam edeceğiz...

İyi okumlar

ÖNEMLİ NOT

Dijital dergimizin bu sayısı da, derneğimizin Ankara üyesi Erol Ünal Karabıyık'ın maddi destekleriyle yayın hayatına başlamıştır. Kendisine verdiği bu güçlü destekten dolayı Yönetim ve Editör olarak teşekkür ederiz.

☆☆☆

Dergiyle ilgili öneri, eleştiri ve görüşlerinizi göndermek istemeniz halinde konu başlığını bilgi@temudder.org.tr mail adresine gönderebilirsiniz.

BAŞKANDAN MESAJ

İsmail ÇALIŞKAN

**1. Sınıf Emniyet Müdürü (E)
TEMUD-DER Genel Başkanı**

Merhabalar değerli üyelerimiz ve sevgili okurlarımız;

Tüm dünya ile birlikte ülkemizi de etkileyen korona virüs salgını sebebiyle bu bayramı evimizde geçirmek durumunda kaldık. Diğer bayramlarda olduğu gibi sevdiklerimizle bir arada olmak istedik, fakat olamadık. Yanında olamadığımız sevdiklerimizle ancak çeşitli iletişim araçları ile telefonla veya görüntülü aramalarla görüşebildik.

Bu süreçte özverili bir şekilde görev yapan başta sağlık ve güvenlik çalışanları olmak üzere tüm kamu ve özel sektördeki personele teşekkürlerimi sunuyorum.

Salgın günlerinde emekli emniyet mensuplarımızdan 65 yaş üstü olanlar zorunlu ikamete tabi tutulduklarından bazı temel ihtiyaçlarını karşılamalarında sıkıntı çekenler oldu. Bu süreçte polis teşkilatımız sade vatandaşlara olduğu gibi emekli mensuplarımız için de desteklerini esirgemediler ve ihtiyaç duyup destek istendiğinde bunu seve seve sağladılar.

Salgın hastalık nedeniyle bu günlerde çoğumuz evlerimizde karantina altındayız.

Süreci mesleğimizin verdiği sabır, yüksek direnç ve emeklilerine değer verme gele-

neğine sahip teşkilatımızın güçlü desteğiyle aşacağımıza yürekten inanıyoruz.

Bu desteklerden bazılarını sizlerle paylaşmak istiyorum; Bursa İl Emniyet Müdürü değerli kardeşimiz Sayın Tacettin Aslan ve değerli eşleri Sayın Feriye Aslan bu süreçte Bursa'da ikamet eden emekli ağabey ve kardeşlerinin ikametlerine fedakâr mensuplarımızla bizzat maske, dezenfektan kolonya ve çikolatadan oluşan mütevazı hediyeler göndermiş ve tebrik kartlarıyla da bayramlarını kutlamıştır.

Bir diğer örnek davranış ise İzmir İl Emniyet Müdürü değerli kardeşimiz Sayın Dr. Hüseyin Aşkın'ın, İlçe Emniyet Müdürlerine talimat vererek, arayan emeklilerimize her konuda yardımcı olmaları konusundaki hassasiyetidir. Ayrıca İlçe müdürü kardeşlerimizin cep telefonlarını paylaşması da, bu zor günlerde emeklilerimize büyük moral vermiştir.

Diğer güzel bir örnek de Çankırı'dan geldi. Çankırı İl Emniyet Müdürü kardeşimiz Saadettin Aksoy Ramazan Bayramı'nda polis emeklilerimizi unutmamış, teşkilatına verdiği talimatla, emniyette görevli ilgili personel tarafından tüm emekli polisler bayram öncesi tek tek telefonla aranarak herhangi bir ihtiyaçları olup olmadığı sorulmuş ve kendisinin bayram kutlama tebriki de iletilmiştir.

Devletimize, milletimize ve Teşkilatımıza çok değerli hizmetler vererek emekli olmuş emniyet müdürlerimiz fiilen polislik mesleğinden ayrılmış olsalar dahi, gönüllerindeki meslek aşkı asla emekli olmamıştır. Bu davranışlar gönüllerimizde ki meslek aşkımızı heyecanla yaşatmak adına bizlere moral ve motivasyon sağlamıştır. Emeklerini yalnız bırakmayan ve hatırlayan teşkilatımıza sonsuz teşekkürler.

Bu davranışlar bizleri onurlandırmış gururlandırmış ve duyulandırmıştır.

Bu süreçte Mustafa Kemal Atatürk'ün 101 yıl önce işgal altındaki Anadolu'da eşibenzeri olmayan bir kurtuluş mücadelesi başlatmasını da 19 Mayıs akşamı evlerimizden istiklal marşını hep birlikte söyleyerek bütün yurttan coşkuyla kutladık. Bu günlere ulaşmamızı sağlayan, başta Ulu Önder Atatürk olmak üzere bütün ecdadımızı saygıyla, şükranla ve minnetle anıyoruz. Ruhları şad olsun.

Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesinin tekrar açılması için temalarımızı sürdürüyoruz bu konudaki makaleler de dergimizde yer almaktadır.

Bildiğiniz gibi dergimiz 1975 akademi mezunu onursal üyemiz Erol Ünal Karabıyık tarafından finanse ediliyordu. Değerli ağabeyimiz maddi ve manevi destekleriyle her zaman yanımızda olmuştur, yardımları için çok teşekkür ediyorum.

Bundan sonraki sayıları merkezimizde dizayn edip yayımlayacağız. Dergimizi, gerekli programları alıp alt yapımızı oluşturarak derneğimizde çıkartmaya karar vermemize ilk devre Polis Akademisi mezunu (1964) Onursal Üyemiz İbrahim Yıldız (1000 TL) ve İzmir Şubemizin yaptığı (750 TL) maddi yardımları vesile oldu.

Bu arada daha önce 26-29 Kasım 2020 tarihinde derneğimizce düzenleneceğini duyurduğumuz "INTERPEX Ülke Güvenliği, Kolluk Kuvvetleri Ekipmanları ve Siber Güvenlik Fuarı"nı salgın nedeniyle ileri bir tarihe ertediğimizi de duyurmuş olayım.

Gelecek sayıda buluşmak üzere sağlıklı günler diliyorum. Hoşça kalın.

POLİS AKADEMİSİ AÇILMALIDIR

–TÜRKİYE EMEKLİ EMNİYET MÜDÜRLERİ SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ-TEMÜD-DER MANİFESTOSU–

TEMÜD-DER Yönetimi

POLİS AKADEMİSİ NİÇİN TEKRAR AÇILMALI?

Sosyolojik Açıklama/Tarihsel Arka Plan

Eski çağlarda uzmanlık alanları sınırlı, elimizdeki bilgi miktarı azdı. Toplumsal ve idari faaliyetlerin az bir bölümü uzmanlık konusuydu. İşbölümüne şimdiki kadar ihtiyaç duyulmuyordu. Bir yönetim biliminden söz edilemezdi. Yönetim, kısmen *liderlik* kısmen de *siyaset* olarak görülürdü. Yöneticiler ve kurmay kadrolar, ya okuma-yazma bilmeyen kahramanlardan ya da *Enderun gibi* eğitim kurumlarında şahsi hizmette usul-adap eğitiminden geçmiş centilmenlerden oluşurdu.

Bugün durum tamamen değişti, bir uzmanlıklar çağında yaşıyoruz. Önceden mevcut olmayan yeni meslekler, yeni işbölümleri oluştu. Devletlerde yeni kurumlar, kurumlarda yeni branşlar, üniversitelerde yeni bölümler ortaya çıktı. Yönetimin siyasi/mülki niteliği tedricen zayıfladı, ya da daha üst katmanlara intikal ederek eskiye göre daha soyut bir pozisyona yerleşti. Yönetim kadroları *siyasi* nitelikten *teknokrat/uzman* niteliğine doğru dönüşüm geçirdi. Eskiden, tek okumuş adamın kaymakam olduğu kasabada, okuma-yazma bilmeyen bir zaptiye mülazımının başında olduğu kolluk hizmetlerini yönlendirmek daha çok günlük/yerel ilişkilere ve sağduyuya dayanan bir işti, ama bugün öyle değil.

Uzmanlıkların ve işbölümünün arttığı, bilgi miktarının yükseldiği çağımızda bir meslek adamının hassaten mesleğiyle ilgili bilmesi gereken çok şey ve kazanması gereken çok yetenek var. Toplumun da profesyonelden beklentisi budur, işini iyi yapan adamlara ihtiyacı var toplumun. İşini yapma becerisinin yanı sıra, bilhassa askerlik ve polislik gibi mes-

lek gruplarında disiplin, formasyon ve meslek etiği gibi paralel kazanımlar da söz konusudur ve bunlar da mesleki eğitim ile verilir. Yani mesleki eğitimin amacı sadece kişiye kanun maddesini, zabıt tutmayı, silah atmayı, selam vermeyi vs öğretmek değildir. Ona aynı zamanda profesyonellik kazandırır, bir meslek etiği, meslek adamı kimliği ikame eder. Bir polis olarak emirlere niçin itaat etmesi gerektiğini, nerede inisiyatif alması gerektiğini, yaptığı iş ile ilgili doğruların ve yanlışların neler olduğunu, nasıl bir dil kullanacağını öğretir. Mesleki eğitim sırasında edinilen bu gibi değerler, meslekte geçirilen yıllar boyunca pekişir. Bugün birer emekli emniyet müdürü olan bizler, yanında staj yaptığımız polis memuruna, emrinde göreve başladığımız başkomisere hala saygıyla yaklaşıyoruz ve böyle şeyler yazılı kurallar arasında yer almaz.

Günümüzde bir profesyonelin, meslek adamının, siyasi bakış açısına sahip olmakla kazanacağı bir şey yok artık. O işini yapsın, toplumun buna ihtiyacı var. Ve hiç de küçümenecek bir şey değil bu, bazen bütün bir ömür adanmışlık gerektiriyor: Yani gerektirdiği bilgi derecesiyle, değerleriyle, kimlik/aidiyet duygusuyla bir mesleğe ait olmak. Öte yanda siyaset ise, bu nitelikte kurumların topluma kazandırılmasında sorumluluk sahibidir. Bir diğer deyimle siyaset, toplumun nasıl bir kuruma ihtiyacı olduğunu bilmek, bunun sosyal şartlarını takdir etmek zorundadır.

Siyasetin üst düzey yönlendirme, gözetleme ve vesayet yetkisini, tarihe karşı sorumluluğunu kimse reddetmiyor. Polis, bu gerçeği

hiçbir zaman reddetmedi. Sivil ve toplumsal bir yönetim kurumu olarak Polis Teşkilatında, siyaseti yönlendirme ve ona vesayet etme isteğine ve imkânına sahip olacak bakış açısı hiç mevcut olmadı. Bu bakımdan, bazı yazarların yaptığı gibi “*bürokratik vesayet*” diye bir kavram vehmedip, polisin eğitim, yükselme ve disiplin mekanizması üzerinde yapılan düzenlemeleri onun giderilmesi gerekçesine bağlamak yersiz ve mantıksızdır. Tam tersine burada polislik, özel bir eğitim gerektirmeyen bir meslek, daha doğrusu bir meşguliyet alanı olarak görülmek istenmekte, dışarıdan vesayet altına sokulmaktadır. Polislik bir meslek’ten çok bir meşguliyet olarak görülmek istenmekte, herkesin yapabileceği, herkesin yönetebileceği, özel bir eğitim ve formasyon gerektirmeyen bir alan olarak tekrar biçimlendirilmeye çalışılmaktadır. Böyle bir şey niye arzu edilsin? Böyle bir polis teşkilatı görmeyi kim, niye ister? Kim, günümüzün gerçeklerini böyle bir şekil almaya zorlar? Kim, daha ön planda görülmek ve kendine yer bulmak için geçmişin geri gelmesini ister?

Sözün kısası, rasyonel mesleki eğitimin yanı sıra polisi polis yapan kurum gelenekleri, meslek etiği, meslek terbiyesi, kurum terbiyesi, disiplin, meslek görgüsü denen şeyler de vardır ve siyasetin görmesi, takdir etmesi gereken şeylerden biri de budur. Bunlar, bilhas-sa ordu ve polis gibi büyük ve eski kurumların iç tutarlılıklarını, saygınlıklarını, disiplinlerini, bağlılık ve dayanışma duygularını destekleyen kavramlardır. Bu kurumları zor görevlere ve sorumluluklara hazır tutan ve zor zamanlarda toplumun onlara güvenmesini sağlayan şeyler bunlardır. Ordu ve polis gibi zor kullanma yetkisine sahip, elinde silah tutan kurumları, düzensiz kuvvetlerden ayıran şey, onların disiplin ve gelenekleridir.

Bu nedenle kurumlar tekrar düzenlenirken bütün bu değerleri sağlayan eğitim, yetişme ve terfi mekanizmalarına, güncel ve anlık değil, gelecek endişeler göz önüne alınarak yaklaşmak gerekir. Nitekim 1937 yılın-

da Emniyet Teşkilatı kanunun çıkartılırken bu düşüncelere göre hareket edildiği gözlenmiştir. Eğer maksat belli bir grubun, cemaatin ya da ideolojinin kadrolaşmasını engellemek ise, şu an getirilmek istenen sistem, bu tür risklere daha çok açıktır. Dört yıllık bir eğitim sürecinde kadrolaşmak daha zor, iki-üç aylık kurslarda daha kolaydır. Nesnel kurallara (mesela herkes için sabit sürelerle) bağlanmış bir terfi sisteminde kadrolaşmak daha zor, kişi ve kurul kararlarına bağlanmış bir terfi sisteminde kadrolaşmak daha kolaydır. Dört ya da sekiz yıllık bir meslek içi sisteminde kadrolaşmak, daha uzun vadeli bir çalışma gerektirir. Böyle bir art niyet taşıyan kişi ve gruplar için eğitim ve terfi sistemlerinde basite indirgenmiş, kısa ve esnek prosedürler daha tercihe şayandır. Bunlarla daha kolay oynanır. Nitekim 17-25 Aralık öncesinde cemaatin hâkim olduğu söylenen dönemde Türkiye genelinde İl Emniyet Müdürlüklerine atanmış olanların önemli bir kısmı, belki de çoğunluğu, “Özel Sınıf” tabir edilen, zamanında uzun polis eğitim sistemi (Akademi) by-pass edilerek kısa yoldan amir yetiştirilmesi amacıyla sivil üniversite sonrası sekiz aylık kurstan geçirilen amirlerden oluşuyordu. Yani bugün mezun olduğu okulları kapatılmış olan meslek içi eğitim mezunu amirler zaten bir dışlanma süreci içindeydi. Bugün kadrolaşmaya müsait diye kapatılan okulların mezunları, cemaat kadrolaşmasının hâkim olduğu yıllarda da kadrolaşmaya, elde edilmeye en az müsait oldukları için dışlanmaya başlamışlardı. (Mantıklı olanı da budur, siz kadrolaşmak isterseniz hangi yolu seçersiniz? Ve yanlış anlaşılmasın, burada Özel Sınıf mezunu meslektaşlarımızı kategorik olarak dışlamıyoruz. Bu da bir personel temin etme yoludur ve meslek disiplinine bağlı, tarafsız ve aidiyet duygusu edinmiş olan arkadaşlarımızın teşkilatta bizden ve kimseden bir farkı yoktur.)

Eğer Türk güvenlik kurumları, dünyada çoğu ülkenin başa çıkmakta zorlanacağı çok yönlü bir terörle mücadele sürecinde, organize suçlarla mücadelede ve nihayet 15

Temmuz gibi bir kriz sürecinde başarılı görev örnekleri vermişlerse bunda o eski (uzun) eğitim sisteminde yetişmiş kadronun büyük rolü vardır.

Disiplin ve bağlılık duygusunun zedelediği, kurumsal eğitimin bir meslek terbiyesi vermekte yetersiz kaldığı, mensuplarının kurum dışı otoritelerde torpil aradığı kurumlar, ciddiyetini kaybeder. Bu kurumlarda işini yaptırmak isteyenler açısından bunlar nüfuz edilebilir ve dışarıdan kolay yön verilebilir kurumlar olabilir. Herkesin işine karıştığı, herkesin yönetmeye ehil olduğu, herkesin etki altına alabildiği kurumlar olabilir. Kimileri böyle bir teşkilatla muhatap olmak isteyebilir. Ama ciddi zorlukların söz konusu olduğu zamanlarda kapasitesi ve kararlılığı güven verecek kurumlar değildir bunlar. Mesela 15 Temmuz gibi bir kriz anında devlet, siyaset ve toplum düzeni, böyle bir kuruma güvenemez. (Körfez harekâtı öncesinde Irak'ta Saddam Hüseyin'in bir milyon kişilik ordusunu hatırlayalım.)

Mevcut Konjonktürde Emniyet Teşkilatının Kurumsallaşma Sorunu ve Eğitimle İlişkisi

Kurumsallaşma uzun bir zaman gerektirir. Gelenekler kolay oluşmaz. Dünyanın hemen her ülkesinde kurumlar, güncel başarıları ile olduğu kadar, mazileri, köklülükleri, oturmuşlukları ile gurur duyarlar ve bunlarla takdir edilirler. Bilhassa Türkiye gibi, bulunduğu topraklarda bin yıla yakın bir mazisi ve devlet geleneği bulunan bir ülkede de böyle bir durum vardır. 100 yıllık Cumhuriyetimizin çoğu kurumunun kökleri yüzlerce yıl öncesine dayanır. Avrupa'nın neredeyse en eski bürokrasisine, başbakanlık (sadrazam) ve kabine teşkilatına (divan), taşra örgütüne, defterdarlık gibi adı değişmeden gelen kurumlarına sahip bir ülkeyiz. Bizi bir üçüncü dünya ülkesi olmaktan alıkoyan şey tarihimiz ve kurumlarımızın köklülüğüdür.

Cumhuriyet döneminde önemli değişimler/dönüşümler geçiren Emniyet Teşkilatı,

kuruluş tarihini 1845 yılı olarak kutlar. Osmanlı İmparatorluğunun çalkantılı geçen son dönemi boyunca polisin eğitimi ile ilgili köklü tedbirler alacak bir zaman olmamıştı. Bu işe cumhuriyet döneminde el atıldı. 1937'de Polis Enstitüsü, 1938'de Polis Koleji kuruldu. Enstitü zaman içerisinde 1 yıllık bir eğitim kurumundan 4 yıllık bir akademik eğitim seviyesine ulaşarak kurumsal bir yapıya kavuşturuldu. (Aynı şekilde Polis Koleji 4 yıllık bir koleje, Polis okulları da, süresi belirsiz kurs statüsünden 2 yıllık meslek yüksek okullarına dönüştürüldü.) Bunlar, ortalamanın çok üzerinde puanla öğrenci alan kaliteli eğitim kurumları olarak öne çıktılar. Bilahare bu okullara yapılan muamelenin berisinde, eğer Türkiye'nin başına bela, o kurumlar ve sınıflar arası çekememezlik duygusunun rolü olmuşsa, gerçekten yazık olmuştur.

Polisin eğitime yapılan bütün bu yatırımlar gösteriş için yapılmadı; bunların arkasında çoğu kez devletin bekası ile ilgili zorlayıcı şartlar, nedenler yatar: Büyük hacimdeki merkezi bir kolluk teşkilatının kurumsallaştırılması, iç ve dış güvenlik sorunları ile başa çıkabilme, nitelikli terör ve organize suç eylemleri ile mücadele, -15 Temmuz örneğinde olduğu gibi- kriz durumlarında devletin güvenebileceği bir icra kurumu oluşturma. (Aşağıda örneklerini vereceğimiz şekilde, eğer polis eskiden olduğu gibi bir kimliksizlik, eğitimsizlik, amatörleşme ve vasıfsızlaşma tehlikesi ile karşı karşıya kalırsa, devlet, bir sonraki 15 Temmuz'da dayanacağı bir polis teşkilatını zor bulacaktır.)

Cumhuriyet dönemi boyunca değişik parti ve görüşten hükümetlerin ve siyasi çevrelerin polise, polisin yetkilerine, polisin görev yapma biçimine ilişkin birbirinden çok farklı görüşleri olsa da polisin eğitimi konusuna gelince herkes aynı şeyde hemfikir: polisin profesyonel eğitim seviyesinin yükseltilmesi. O dönemleri (70'li yılları) yaşayanlar bilirler;

- Kadrolarda Polis Enstitüsü mezunu amir çok azdı; komiser sınıfı amirlerin büyük bölümü (Orta-K) tabir edilen, memurluktan amirliğe geçen personel den oluşurdu; memurların çoğu da iki-üç aylık polis okulu eğitiminden geçmiş ortaokul mezunu, lise terk gibi eğitim düzeyine sahiptiler. Hiç polis okulu eğitimi almayanlar da vardı.
- Teşkilatın kurumsallaşma seviyesi düşüktü. Genel Müdürlük, polisliği biçimlendirme ve taşra hizmetlerini yönlendirme anlamında kadroya hâkim değildi. Daha ziyade personel işlerini yürüten sivil bir bakanlık birimi gibiydi. Pek çok Genel Müdürlük biriminin başında ve İl Emniyet Müdürlüklerinde mülkiyeden gelen yöneticiler olurdu.
- Teşkilat günlük işlerin üstesinden ancak gelmeye çalışıyordu. Terör ve yaygın şiddet eylemleri, teşkilatın mücadele boyutunu aşmıştı. Teşkilatın örgütlenmesi büyük ölçüde karakollara dayalı idi. Bugünkü kadar uzmanlık birimi olmadığı gibi, branşlaşma da yoktu.
- Disiplin, eğitim ve personel formasyonu konusunda yeknesaklık yoktu. Üniforma konusunda bile farklılıklar görülüyordu.
- Mesleki eğitim ve okullaşma düzeyi düşüktü.
- Profesyonellik yetersizdi. Bir karakol grubunda daktilo yazabilen, şoförlüğü olan, tutanak tutmayı bilen memur sayısı bir-ikiyi geçmezdi. Mukayyitler dışındakilerin mesleki bilgisi adeta yok düzeyindeydi. Azgelişmiş ülkelerde olduğu gibi polisin olaylara yaklaşımı çoğu kez tepkisel ve amatörceydi. Polis, muhatap olduğu vatandaştan farklı bir dil kullanamıyordu.
- Disiplin ve kurumsal aidiyet duygusu zayıftı. Memurlar amirlere “komiserim” yerine, “abi”, “beyim” diye hitap ederdi. Üst yazışmalarda rütbelere kullanılmazdı. Emniyet Müdürü rütbeleri içinde yükselmenin belli bir kuralı yoktu. Kimi sonsuza kadar beklerken kimi de Emniyet Müdürü olur olmaz Birinci Sınıf İl Müdürlüğüne tayin edilebiliyordu.
- Daha sonra 80’li ve 90’lı yıllar boyunca tanıyacağımız şekliyle bir meslek etiği geliştirilmemişti. “Meslek terbiyesi”, aileden kalma amatör duygulara dayanıyordu. Ciddi bir disiplin sorunu vardı. Bu durum, çok sayıda meslek mensubunun 1980 sonrası ihraç edilmesine yol açtı.
- Mesleki bilgi, disiplin, meslek etiği ve eğitim alanlarındaki yetersizliklerden kaynaklanan boşlukları siyaset doldurmuştu. Teşkilata siyaset girmiş ve toplumdaki çatışma teşkilata da sirayet etmişti. Bu da 1980 sonrası büyük ihraçlara yol açtı.
- Teşkilat, toplumsal, yerel ve siyasi etkilere şimdikinden daha açıktı. Teşkilat yönetiminin, kendine bağlı alt kadroyu disiplin ve hizmete ilişkin konular itibarıyla denetleyecek ve yönlendirecek gücü yoktu. Herkes bulunduğu çevrede kendi ilişkilerini kendi bildiği biçimde sürdürüyordu. Polisin etkinliği, kurumsallığından gelmiyordu, tek tek görevlilerin icraatına dayanıyordu.
- Devlet inisiyatif alamıyordu ve olayların arkasında kalmıştı.

Şimdi elimizdeki duruma bakalım:

- Teşkilata amir yetiştiren dört yıllık Polis Koleji, dört yıllık Polis Akademisi, memur yetiştiren iki yıllık Polis Meslek Yüksekokulları kapatıldı. Yerine hem amir hem de memurlar için üniversite

veya lisans eğitimi sonrası birkaç aylık kurslar ihdas edildi. Yani eskiye dönüldü: İki-üç aylık kurslarla amir ve memur olunan günlere.

- Okullarla beraber branşlar da iptal edildi. Branşlaşmaya ve uzmanlaşmaya karşı alınan olumsuz tavır, vasıfsız bir polis teşkilatına doğru gidişi tetikleyebilir. Eskiden daha çok bir “karakollar teşkilatı” olan Polis Teşkilatı, özellikle 1980 sonrası süreçte, Türkiye’nin de güvenlik zorunlulukları paralelinde KOM, Terörle Mücadele, Özel Harekat, İstihbarat, Havacılık, Kriminal Laboratuvar, Dış İlişkiler gibi alanlarda başarılı bir uzmanlaşma gerçekleştirmişti, şimdi bütün bu gelişmelerden bir geri dönüş tehlikesi söz konusu..
- 70’li yıllarda teşkilatta gözlemlenen etik ve formasyon eksikliğinin geri döndüğüne dair belirtiler var: Basına intikal eden birkaç olayda ortaya çıktığı kadarıyla polis olaya müdahale edemiyor, nasıl edeceğini bilmiyor, görmezden gelmenin ve sıvışmanın yolunu arıyor. Köftecide servisi beğenmeyen polis silahına sarılıyor,
- Emir, inisiyatif, ast-üst ilişkileri ve aidiyet gibi konularda gerileme var: 70’li yılların “abi”, “beyim” diyen personel misali şimdi de üstlerine “...buyrun Mahmut Bey...”, “...buyurun Müfettiş Bey” diyenler var.
- Kurumsal aidiyet duygusu düşük. Çok kısa bir sürede polis olup kadroya çıkanlar kendilerine özel bir kimlik, aidiyet ve dil geliştiremiyorlar. Önleyici hizmette görev yapan ekip, yaya ve motosiklet personelinin görünüş, tavır ve hitap biçimleri güven verici bulunmuyor. Amatörleşme tehlikesi var.
- Terfi sistemi, yine eskiyi andırır biçimde, bilhassa Emniyet Müdürü rütbesinde kuralızsızlık içeriyor.

Bizler, 70’li yıllardan bugüne kadar nasıl adım adım bir kapasite ve gelenek inşa ettiğini bilecek kadar yaşlıyız. Her şeyin mükemmel olduğu söylenemez ama gelenekler de kolay oluşmuyor. 1980’den bu yana bin bir emek ve ideal ile gerçekleştirilmiş kazanımları tehlikeye atmak kimsenin işine yaramaz. Bu bir geri gidiştir, gerilemedir, geline yerden geri gitmek demektir. Sözü edilen süreçte Emniyet Teşkilatı kendini geliştirmek için çabalarken, bunda hiçbir özel grubun, ideolojinin, cemaat vs.nin rolü yoktu. Sadece ve sadece mesleki endişelerle gerçekleştirildi bütün bunlar. O dönemlerin birbirinden farklı siyasi yönetim ve hükümetleri, gerek 1980 öncesi acizliğe tekrar geri dönmek, gerekse güvenlik ve asayiş alanında yeniden ortaya çıkan tehlikeleri bertaraf etmek için bu çalışmaları desteklediler. Geline yerde Emniyet Teşkilatı artık başka ulusların polislerine temel eğitim ve branş eğitimi vermektedir ve KOM gibi bazı birimleri sınırların ötesinde bir marka değeri kazanmıştır. Bu ülkelerin polis teşkilatlarında Türkiye’de alınan eğitim önemslenmektedir.

Eğer bir kıyaslama yapmak gerekirse, benzer hizmetler gören Silahlı Kuvvetler bir yana bırakıldığında aynı bakanlığa bağlı, Jandarma ve Sahil Güvenlik kurumlarının eğitim kurumları yerinde bırakılırken Polis Akademisinin bu bölümünün kapalı olması ve devasa bir teşkilatın geçici kurslarla amir ihtiyacını karşılamaya çalışmasını anlamakta zorlanıyoruz. Önceden de belirttiğimiz gibi eğer bunun sebebi kadrolaşma endişesi ise, kısa süreli kurslar sisteminde kadrolaşmak çok daha kolay ve seri olacaktır. Böyle bir eğitim sisteminin ne ölçüde doğru dürüst bir meslek kimliği ve meslek bakış açısı verebileceği düşünülürse, o zaman bu risk daha da artar.

Türk Polis Teşkilatı oldukça hacimli, ulusal ve merkezi bir güvenlik örgütüdür. Bu ölçülerde bir teşkilatın, ulusal/merkezi nitelikte olmayan, şehir bazında örgütlenmiş küçük ve yerel yabancı güvenlik örgütlerinin eğitim sistemlerini örnek alamayacağı tabiidir. Kaldı

ki çoğu kez bu örneksemelerin yapıldığı Anglosakson sisteminde polislik yerel çapta ve çok basit bir bölünmeye tabi tutularak örgütlenmektedir: belli bir beldede suçu önleme ve işlenmiş suçları araştırma. (Polis çoğu kez itfaiye ile beraber zikredilir.) Bu şehir teşkilatlarının boyunu aşan federal ve ulusal suçlar, terörle mücadele, istihbarat, mali suçlar, kalpazanlık, kaçakçılık, dış ilişkiler gibi konular çoğu kez başka güvenlik örgütlerinin sorumluluğundadır. Bizim bildiğimiz kadarıyla, Türkiye benzeri ulusal ve merkezi polis teşkilatlarına sahip ülkelerde polis eğitimi sistemleri Türkiye'deki eski Polis Akademisi sistemine benzerlik gösterir ve bu da normaldir. Mesela Afganistan'da BM adına polis reformu sistemini üstlenen Almanya'nın ilk yaptığı şey, hemen lisans düzeyinde bir polis akademisi kurmak olmuştur. (Buna karşılık ABD'liler de sekiz haftalık temel meslek kursları düzenleme yoluna gittiler.) Başka bir ilginç örnek olarak Macaristan'da ise genel bir kolluk akademisi bulunmakta, ülkedeki tüm kolluk örgütlerinde (polis, sınır polisi, diğer özel kolluk kuruluşları) görev alacak personel bu üniversiteden diploma almaktadırlar. Buna benzer şekilde biz, 70'li yıllarda belediye zabıtası personel derneklerinin “...bir zabıta kolej ve enstitüsü kurulması...” şeklindeki taleplerini hatırlıyoruz. O yıllarda polis örnek alınarak yapılan bu dü-rüst talebin vardıgı yer şimdi, polisin belediye

zabıtası eğitim sistemine dönmesi olmuştur. Bu kurumsal cezalandırmanın sonlandırılarak, Akademinin daha fazla zaman geçirilmeden ivedilikle yeniden açılması elzemdir.

Yaşanan sarsıntı er veya geç atlatılacak ve olaylar tarihteki yerini alacak, ancak bu kurumlar aynı görev ve sorumluluklarıyla, devlet ve toplum içinde rollerini oynamaya devam edeceklerdir. Olaya bu yönden bakılmasında fayda vardı

Bazı kurumların tarihi misyonları vardır. Polis Koleji de bu açıdan değerlendirilebilir Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren, yatılı okullar, Anadolu'nun ücra köşelerinde yaşayan alt-orta gelir düzeyindeki vatandaşlarının çocuklarını -özellikle lise eğitiminin her yerde bulunmaması nedeniyle- devletin kucak açarak, fırsat yaratarak sahiplenmesidir. Polis Koleji de bir Cumhuriyet kurumu olarak önemli işlev görmüş, misyonunu tamamlaması ve olmazsa olmaz bağlamında -lise eğitiminin ülke çapında yaygınlaşması nedeniyle- yeniden açılması konusu nostaljiden öteye gitmeyecektir.

Ancak, Akademi bünyesinde bir “**Polis Koleji Ar-Ge Grubu**” oluşturularak adı ve anıları yaşatılabilir/yaşatılmalıdır. Zira bu sadece bir mesleğe eleman yetiştiren değil, ancak polisliğe adım atan gençlere verilen bir “ruh-tur”.

DÜNYA POLİS EĞİTİMLERİ ANALİZİ

Polis Akademisi Açılmalıdır manifestosu sadece bir mesleki duygusallıkla yapılan bir çağrı değildir. Anılan okuldan yetişen ve mesleklerinde 30-40 yıl hizmet veren, bu süreç içinde dünyanın çeşitli yerlerindeki meslektaşlarıyla işbirliği yapan, buralarda eğitim gördüğü gibi eğitimler de veren mezunların yaşanan tüm bu deneyim ve bilgi birikimi içerisinde, geldikleri konum ve bulundukları noktada devletten hiçbir menfaat beklemeden sırf Emniyet Teşkilatı ve ülkenin yararına oldukları ve bir gün “keşke” dememek için yapılan bir girişimdir.

Bu açıdan bu girişimi desteklemek, ilgili/yetkililer ile Teşkilat mensupları ve kamuoyunu bilgilendirmek üzere dünyadaki örnekleri de temin edip kendilerine sunmayı görev edinmiştir.

Aşağıdaki yazı bu çabanın bir sonucudur. Takdir ve değerlendirme okuyuculara bırakılmıştır.

MESLEK EĞİTİMİNDEN AKADEMİK EĞİTME:

BATI ÜLKELERİNDE POLİS YETİŞTİRME SİTEMLERİNDE KONSEPT DEĞİŞİKLİĞİ

Gürbüz BAHADIR

Emniyet Müdürü (E), TEMUDDER Yönetim Kurulu Üyesi

Bu makale, bir kaç yıl önce Ankara Polis Akademisinin Fakülte bölümünün kapatılması ve temel polis eğitiminin mesleki kurslarla düzenlenmeye başlanması yoluyla Türkiye’de polis eğitiminin “*akademik lisans eğitiminden mesleki eğitim modeline*” dönüşmesine mukabil, dış dünyada polis eğitiminin gittikçe artan ölçüde “*mesleki eğitim modelinden akademik lisans eğitime*” dönüşmesi konusunu incelemektedir.

Giriş: Kıta Avrupası Sistemleri ile Anglosakson Sistemleri Arasındaki Farklar

Makalenin girişinde böyle bir incelemenin yapılması şu açıdan zorunlu görülmüştür: Türkiye’de genellikle bu tür sistemler düzenlenirken dünyadaki uygulamalardan örneklemeler yapılması yaygındır ve şu sıralarda dünyada, her açıdan olduğu gibi polislik uygulamaları açısından da en çok modelleri konuşulan ülke başta ABD olmak üzere Anglosakson ülkeleridir. ABD uygulamalarının en çok görünürde olmasının sebebi, profesyonel ilişkiler ve işbirliği olduğu kadar popüler kültür alanında da bütün dünyada yaygın bir Amerikan etkisinin bulunmasıdır.

Anglosakson sistemleri İngiltere’de olduğu kadar ABD’nde de gelenekselci sistemler olup, radikal reformlar ya da devrimlerden ziyade tedrici bir ilerlemeyi esas alırlar. Nitekim makalede işlediğimiz konu itibarıyla polis eğitim sistemleri bu ülkelerde hala “mesleki eğitim” boyutunun ötesine geçmemiştir.

Bunun belli başlı sebebi, bu ülkeler ile bizim de dâhil olduğumuz Kıta Avrupası ülkeleri arasında temel polislik anlayışının farklı olmasıdır. Anglosakson toplumların pragmatik kültürünün bir ürünü olan bu anlayışa göre bu ülkelerde polis hizmetlerini şekillendiren iki temel nitelik, polis hizmetlerinin “yerel” olması ve “suç odaklı” olmasıdır. Bu da, Kıta Avrupa’sında ve Anglosakson ülkelerde farklı kolluk sistemlerinin uygulanmasına yol açmıştır. Kıta Avrupa’sı sistemlerinde ülkenin genel güvenliğinden ve kamu düzeninden sorumlu ulusal ölçekte bir (ya da bir-iki) kolluk teşkilatı vardır. Oysa Anglosakson ülkelerinde her bir bölge ve belediyeden sorumlu çok sayıda küçük ve yerel polis teşkilatları bulunur. (ABD’de 17 bin civarında birbirinden bağımsız irili ufaklı kolluk örgütü bulunmaktadır.)

2003 yılında Birleşmiş Milletlerin Kıdemli Polis Danışmanı olarak Afganistan'da görevliydim. Ülkede polis reformu konusu Almanya'nın sorumluluğuna bırakılmıştı. Almanlar, amir ve memur yetiştirmek üzere Afgan Polis Akademisini iki ve üç yıllık bölümler (yüksekokul ve fakülte) halinde düzenleyerek geleceğe dönük bir yatırımla işe başlamışlardı. Daha sonra işin içine giren Amerikalılar ise Almanların uzun vadede iyi centilmenler yetiştirmek için çalıştığını, oysa ülkeye acilen asgari standartları karşılayan eğitilmiş bir polis gücü lazım olduğunu söylemişlerdi. Çok geçmeden ülkenin her tarafına yayılmış yedi ya da sekiz adet polis eğitim merkezleri kurarak faaliyete geçirdiler. Bu merkezlerde eğitim süresi sekiz haftadan ibaretti. Daha sonra bunu bile fazla bularak, Taliban'la sürmekte olan çatışmaların gerektirdiği bir yardımcı polis gücü (*auxiliary police*) kurdular. Bunlar için eğitim süresi üç-dört hafta gibi bir şeydi ve polis adaylarının çoğunun okuma-yazması yoktu.

Anglosakson ülkelerindeki polis teşkilatları her şeyden önce bir "belde" teşkilatıdır ve beldede işlenen suçlar odak alınarak bir örgütlenmeye gitmişlerdir. Şehir polis teşkilatları "suçu önleyen" ve "işlenen suçları soruşturan" olarak iki basit ve temel fonksiyon üzerinden örgütlenmişlerdir. Bu ülkelerde terörle mücadele, kaçakçılık ve organize suçlar, sınır aşan suçlar, istihbarat, dış ilişkiler gibi konular klasik anlamda "polis" konusu olarak görülmez (her biri ayrı federal birimlerin sorumluluğuna bırakılmıştır bunlar). Yerel polis teşkilatları itfaiye paralelinde bir şey olarak algılanır. Dolayısıyla polisliğe alım, polis eğitimi ve terfi konuları da bu temel anlayış ve örgütlenme çerçevesinde düzenlenir.

Amerika'da polisliğin yerelliği algısı o kadar güçlüdür ki, bugün Amerikan filmleri sayesinde bütün dünyanın tanıdığı *FBI*, *Gizli Servis*, *DEA* gibi federal kuruluşlar, hepsi zaman içerisinde şartların zorlamasıyla sonradan kurulmuş örgütlerdir. Bizde ve çoğu ülkede olduğunun aksine bu departmanlarda görevli olan personel, federal soruşturmacılar

olarak, yerelde görev yapan belde polislerinden daha üst bir sınıf şeklinde değerlendirilmekte, eğitim gibi işe giriş koşulları buna göre farklılık göstermektedir. Onlar bu anlamda klasik "polis" sınıflandırmasında görülmezler. Çoğu Kıta Avrupa'sı sistemlerinde ise bu daireler ulusal polis teşkilatlarının bir parçasıdır.

Kıta Avrupa'sı Sistemleri & Bolonya Süreci ve Avrupa Polis Yüksek Öğretimi

Kıta Avrupa'sı sistemlerini polis eğitimi kategorisinde Anglosakson sistemlerinden farklı kılan birinci özellik, ülkelerin çoğunun ulusal nitelikte, ülke genelinde hizmet veren, suç ve kamu düzeni konusunda her şeyle ilgilenen, idari alanlarda da yetkili, kendi ilişkiler ağına ve kendi içinde uzmanlık birimlerine sahip, merkezi ve geniş polis teşkilatlarına sahip olmalarıdır. Bu da polis eğitimi (ve terfi) konusunun daha geniş ve nesnel parametreler üzerinden değerlendirilmesi ve sonuçta farklı sistemlerin geliştirilmesi sonucunu doğurmuştur.

Esasen başlangıçta Kıta Avrupa'sı sistemleri de yukarıda örneğini verdiğimiz algı-lamanın çok uzağında değildi. Polislik yerel bir hizmet olarak görülüyor ve işe alım koşulları gibi polis eğitimi de buna göre düzenleniyordu. Bugün bile hala yerel düzeyde kolluk kuvvetlerine yardımcı olacak yeni sınıflar ihdas edilmektedir: Türkiye'de *Bekçiler*, Almanya'da *Wachpolizisten (Polis Muhafızları)*, Fransa'da *Adjoints de Securite (Güvenlikçiler Destekçileri)* ve *Les Cadets de la Republique (Cumhuriyet Gençleri)*, İngiltere'de *Police Community Support Officer (Toplum Destekçi Memur)* ve *Special Constable (Özel Polis)* gibi. Bu sınıfların ortak özelliği, yaş ve eğitim gibi işe giriş kriterlerinin düşük tutulması, kısa süreli meslek eğitimi görmeleri, bazı yerlerde sınırlı süreli kontratlarla işe alınmaları, düşük maaş almaları ve tam kolluk yetkisine sahip olmamalarıdır. Koşulların zorlaması sonucu bu uygulamalara başvurulmakta ise de bazı yerlerde bu sınıfların polise yakın görev ve yetkilerle donatılmalarına karşın temel eğitim sürelerinin düşük tutulması eleştiri konusu olmaktadır. Diğer bir tabirle kısıtlı bir eğitimle

kolluk görevi yapılmasına gerek toplum gerekse profesyoneller sıcak bakmamaktadırlar.

Biz konumuza dönelim: Başlangıçta kolluk algısı *kasaba zaptiyesi* formatına göre şekilleniyordu. Ancak suç ve suçluluk olgusu zaman içerisinde karmaşılaşmış, terör ve organize suçlar gibi takibi uzmanlık gerektiren yeni tehditler ortaya çıkmış, toplumlarda eğitim ve bilinç seviyesi yükselmiş, hareketlilik artmış, toplumun beklentileri artmış, genişleyen bir işbirliği ağı oluşmuş, suç önleme ve soruşturma faaliyetlerinde teknoloji ve bilgi katkısı artmıştır. Bütün bunlar, polis eğitiminde temel kavramsal değişiklikler yaşanmasına neden olmuştur. Polis eğitim süreleri tedrici bir biçimde artmış, eğitim kurumları mesleki kurslardan akademik biçime doğru dönüşüm geçirmiş, terfilerde eğitim unsuru daha çok belirleyici olmuş, pek çok ülkede akademik eğitim veren polis yüksek eğitim kurumları ortaya çıkmıştır.

En önemlisi, önceden *hukuk* ya da *kamu yönetimi* gibi disiplinlerin uzantısı olarak görülen polislik alanının, artık kendi başlıklarıyla müstakil lisans alanlarına sahip olmasıdır.

Bu, Kıta Avrupa'sı ve diğer dünya parçalarında olduğu gibi, aslında Anglosakson ülkelerinde de böyle olmuştur ve salt polis alanlarıyla ilgili akademik lisans kolları oluşmuştur: *kriminoloji, güvenlik yönetimi, polis liderliği* gibi. Aradaki fark, Avrupa'da ve dünyada bu disiplinleri işleyen ulusal polis akademileri kurulmasına karşın, Anglosakson ülkelerde bu alanları üniversitelerin işlemesi ve polis eğitim kurumlarının hala bir meslek kursu halinde bulunmasıdır.

CEPOL'ün (Avrupa Polis Koleji) *Bolonya Süreci ve Avrupa Polis Öğretimi Raporu*'na göre Avrupa'da polis eğitimi yirmi birinci yüzyılın ilk on yılında önemli ölçüde değişmiştir. Bilhassa amir rütbelerinde eğitim seviyesi yükselmiş; polis öğretim kurumlarındaki programlar, üniversitelerin diploma derecelendirme ve kredi sistemi ile uyumlu bir düzene sokulmuştur. (Yani bizim yıllar önce yaptığımız gibi polis yüksek eğitim kurumları üniversite ya da akademilere dönüştürülmüştür.)

19 AB üyesi ülke polis eğitim sistemlerinde, Avrupa'da akademik yüksek öğrenimin esaslarını düzenleyen *Bologna Süreci* programlarını kullanmaktadır. AB'nde bunu ilk başlatan ülke, 1997 yılında "polislik" alanında lisans diploması vermeye başlayan Malta'dır.¹ (Yani bizden çok sonra.)

Söz konusu rapora göre Avrupa'da en az dört ülkede polis memuru olmak için lisans diploması gerekmektedir ve bu diplomalar ancak Polis Üniversitelerinden (veya polis yüksek öğretim kurumlarında diyelim) alınabilir:

Bulgaristan, İrlanda, Norveç, Slovakya

Şu ülkeler, polis amiri olabilmek için lisans ya da mastır diplomasını şart koşturmaktadır:

Avusturya, Finlandiya, Macaristan, İtalya, Norveç, Çekya, Estonya, Fransa, Almanya, Letonya, Romanya, İspanya

Bu diplomalar Estonya, Letonya, Romanya, Macaristan ve Norveç'te sadece Polis Üniversitelerinde alınabilirken, Fransa, Almanya, İspanya, Avusturya, İtalya ve Finlandiya'da sivil üniversitelerden de alınabilmektedir². Bu sivil üniversiteler, programları yine bir polis yükseköğretim kurumu ile koordine ederler.

Avrupa'da en az **28** eğitim kurumu Bologna Süreci ile uyumlu polis öğretim programları uygulamakta olup, bunun **14**'ü Polis Üniversiteleridir. Buna göre şu 14 ülkenin her birinde bu programı uygulayan en az bir Polis Üniversitesi bulunmaktadır:

Bulgaristan, Çekya, Estonya, Finlandiya, Almanya, Macaristan, İrlanda, Letonya, Hollanda, Norveç, Polonya, Portekiz, Romanya, Slovakya

Şu ülkelerde ise Polis Üniversiteleri, ya kendi lisans programlarını uyguluyorlar ya da bu programların uygulanması için kamu üniversiteleri ile protokol imzalamışlardır³:

Avusturya, Fransa, Hırvatistan, İtalya, İspanya ve İsveç

Burada dikkat edilmesi gereken farklılık, polis mesleğine girecek olanların, ister bir *Polis Üniversitesi* ya da *Akademisinde*, isterse bir sivil üniversitede, ama hukuk, kamu yönetimi vs. alanlarda değil bizzat “*polislik*” alanında bir lisans derecesi yapmasıdır. Polis lisans alanı olarak kabul edilen alanlar ise şunlardır:

Genel Polislik, Polis Yönetimi, Adli Soruşturma, Kriminalistik, Güvenlik Yönetimi, Mali Soruşturmalar, Genel Kolluk, Polis Liderliği, Kriminoloji⁴

Avrupa’da bu alanlardaki lisans eğitimi çoğu yerde Polis Üniversiteleri ya da Akademilerinde verilmektedir. Kıra Avrupa’sı genelinde bu programlara devam eden öğrencilerin % 77’si (7.100 öğrenci) Polis Üniversitelerinde eğitim görürler. Kalan % 15’i Polis Akademisi ile koordineli olarak bir kamu üniversitesinde, % 5’i ise sadece kamu üniversitesinde eğitim görmektedir⁵. (Bu programlarda eğitim görmek için bazı ülkelerde polis olmak gerekirken, bazılarında gerekmemektedir.)

Polis bilimlerinde lisans eğitimi (*Bachelor of Arts*) veren bazı Polis Üniversitelerindeki (Akademilerindeki) lisans alanları şunlardır:

SIRA	ÜLKE	OKUL ADI	KONU	SÜRE
1	ALMANYA	FHPol (Polis Üniversitesi)	Polis Hizmetleri	Lisans eğitim süresi 3 yıl
2	AVUSTURYA	SIK (Güvenlik Akademisi)	Polis Liderliği	Lisans eğitim süresi 3 yıl
3	HOLLANDA	Politieacademie (Polis Akademisi)	Konu yok	Lisans eğitim süresi 4 yıl
4	HIRVATİSTAN	Polis Akademisi	Adli Soruşturma	Lisans eğitim süresi 3 yıl
5	POLONYA	WSPOL (Polis Yüksek Öğretim Okulu)	Kriminoloji, İç Güvenlik Yönetimi ⁷	Lisans eğitim süresi 3 yıl

Yine dikkate değer bir detay, Birleşik Krallık’ta bu programların uygulanmıyor olmasıdır. Bu konuda Birleşik Krallık, “*Her polis teşkilatının kendi okulu olduğunu ve kendi eğitimlerini verdiğini*” rapor etmiştir. CEPOL raporu, Birleşik Krallık’ta polis eğitiminin akademik bir nitelikte olmayıp, “*mesleki bir çalışma düzeyinde*” olduğunu not etmektedir⁸. Bir diğer Anglosakson ülkeleri ABD ve Kanada’da da, ileri polis eğitim programlarının bile akademik diploma ve lisans dereceleri ile bir ilgisinin olmadığı belirtilmektedir⁹.

Bu ülkelerde öğretim (*education*) ve eğitim (*training*) tamamen birbirinden ayrı şeyler olarak algılanır. ABD’nde 6 ay civarında süren temel polis eğitimi (*training*), polisliğe alım prosedürünün bir parçasıdır ve ülke genelinde sayısı 644’ü bulan Polis Akademilerinde (*polis okulu diyelim, daha doğru*) verilir. Polis alanlarındaki lisans ve ön lisans düzeyindeki öğretimler (*education*) ise 4 yıl ve 2 yıl olarak üniversite ve kolejlerde verilir¹⁰. Bunların polis mesleğine dâhil olup olmamakla, polis olup olmamakla bir ilgisi yoktur. Ama,

teşbihte hata olmaz, bir teşkilatın diğeri ile ilgisinin olmadığı ve bu şekilde 17 bin kolluk kuruluşunun olduğu bir kariyer pazarında bu diplomaların işe yarayacağı kesindir. Esasen ABD’ndeki liberal, bireyci ve rekabetçi anlayışın bir ürünü olan bu sistemin temel polis eğitimi de etkilediği görülmüştür. Şu an hala devam ediyor mu bilmiyorum, 1989 yılında özel bir üniversite olan *Miami Metro-Dade Community College* bünyesinde özel bir Polis Akademisi (polis okulu diyelim) vardı. Öğrenciler burada kendi hesabına para ile okur, üniforma altında tam kurallarına uygun polis temel eğitimi alır, mezun olunca da polis teşkilatlarında hazır eğitilmiş polis olarak iş ararlardı.

Son Değerlendirmeler

Özetlemek gerekirse, bizim de bir parçası olduğumuz Kıta Avrupa’sı polis eğitim sistemlerinde;

- Az sayıda bazı ülkelerde polis temel eğitimi (polisliğe giriş eğitimi), üniversite seviyesinde lisans eğitimi olarak ve polis eğitim kurumunda (*Polis Akademisi* ya da *Polis Üniversitesi*) verilmektedir. Yani dört yıllık bir Polis Akademisi eğitimi alanlar polis olmaktadır.

- Diğer ülkelerde mesleğe giriş yapanlar, ülkeye göre genellikle 1 ila 2,5 yıl arasında değişen polis temel eğitimi görürler. Daha sonra amir sınıfına geçmeleri için üniversite düzeyinde eğitimlerini tamamlanması gerekmektedir ve ülkelerin çoğunda bu eğitim Polis Üniversiteleri (Akademileri) tarafından ve polis lisans alanlarında verilir. Yani üç ya da dört yıllık bir Polis Akademisi lisans eğitimi alanlar amir sınıfına geçerek üst rütbelere terfi etmektedirler.

Yani her iki halde de Avrupa’da polis yükseköğretim kurumlarınca verilen lisans eğitimleri, ya mesleğe giriş ya da meslekte terfi sistemi içerisinde prosedürün bir parçasıdır. Bu bakımdan Kıta Avrupa’sı ülkelerinin çoğunda lisans düzeyinde (ve başka düzeylerde) eğitim veren bir Polis Akademisi ya da

Polis Üniversitesi mevcuttur. Çoğu ülkede polislik öncesi eğitimin düzeyi (yani mesleğe girmeden önce hangi okulu bitirdiğiniz), poliste ki başvuruyu ve alınacak rütbeyi etkilemez.

Yukarıda işaret edilen, hâlihazırda görevde olan polis memurlarının kendi akademik eğitim kurumlarında yüksek öğretimlerini tamamlayarak amirliğe terfi ettikleri sistem, bizde bir zamanlar var olan “*Kadrodan Akademi’ye geçiş*” sistemini hatırlatmaktadır. Bilindiği gibi 1980’li yılların ortalarına kadar kadrolarda çalışan lise mezunu polis memurları Polis Akademisi sınavlarına başvurmakta ve kazananlar dört yıllık eğitimden sonra komiser yardımcısı rütbesiyle mezun olmaktadır. Polis memuru meslektaşlarımızın yükselmeleri için bir imkan ve motivasyon sağlayan bu sisteme, daha Fakülte kapatılmadan önce, maalesef son verilmiştir.

Konuya bir bütün olarak baktığımızda, aslında hem meslek içi bir eğitim modeli olarak akademik lisans eğitimi uygulamakta, hem de bu eğitimi kadrolarda görev tapmakta olan polis memurlarına açık tutarak onu meslek içi terfi sistemlerinin bir parçası yapmakta ülkemiz öncü rolünü oynamıştır. Bu sistemi ilk olarak olgunlaştırıp uygulamaya sokan ülkemiz, maalesef ilk olarak da buna son veren ülke olmuştur.

Kaynaklar ve Dipnotları:

¹ https://www.cepol.europa.eu/sites/default/files/SEPEB_Final_Report.pdf, s.16

² *age*, s.18

³ *age*, s.19

⁴ *age*, s.20

⁵ *age*, s.27

⁶ *Police Education and Training Systems in the OSCE Region / Authors: Khatia Dekanoidze, Madlen Khelashvili – Kyiv, 2018, s.25*

⁷ *Police Education and Training Systems in the OSCE Region, age*, s.26

⁸ <https://www.cepol.europa.eu> , *age*, s.61

⁹ *Police Education and Training Systems in the OSCE Region, age*, s.

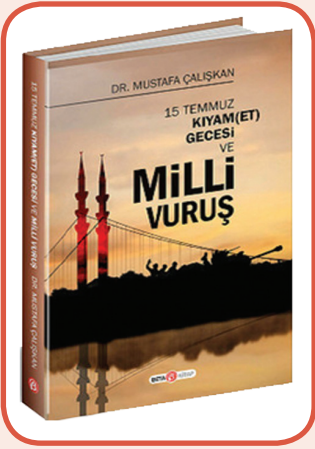
¹⁰ *Police Education and Training Systems in the OSCE Region, age*, s.34

KİTAP KÖŞESİ

Türkiye Emekli Emniyet Müdürleri Sosyal Yardım ve Dayanışma Derneği-Temudder birçok proje planlamaktadır. Bunlardan biri de, Emniyet Teşkilatında yetişmiş, emekli olup veya istifa ettikten sonra başka alanlarda çalışan, kitap yazan, sanatla uğraşanların tespitini yapmak idi. Bu alanda yapılan çalışmada derlenen ilk bilgilere göre yapılan analiz Derginin bir önceki sayısında yer verildi. İlk tespit 60 meslektaşımızın değişik konularda 193 kitap yazdığı belirlenmiştir, bu sayının daha da artacağı değerlendirilmektedir. İmkanlar ölçüsünde bu kitapların tanıtımı yapılmaya çalışılacaktır.

Bu çalışma yapılırken, halen Teşkilatta üst görevde bulunan meslektaşların da, biri çok yakın zamanda, yaşadığım il, İzmir Emniyet Müdürü ile diğeri daha önce yazmış olan İstanbul Emniyet Müdürünün eserlerden de bilgi sahibi olduk. Bu, Teşkilatımız için yeni ve oldukça güzel bir gelişmeydi. Sonuç olarak bu sayıdan itibaren dergimizde oluşturmaya başladığımız “Kitap Köşesi” bölümünde ilk önce bu iki Müdürümüz ile Çağın Polis dergisine yazı ve röportajlarıyla büyük katkı veren geçen yıl rahmetli olan meslektaşımız Erol Özdemir’in eserlerini tanıtarak başlamak istedik.

İyi okumalar...

1-15 TEMMUZ KİYAM(ET) GECESİ VE MİLLİ VURUŞ

Dr. Mustafa Çalışkan, İstanbul Emniyet Müdürü, Beta Kitap, Temmuz 2018, 225 Sayfa (İnternet’ten sipariş verilebilir.)

Yazar özet olarak kendi yaşamı ve Teşkilattaki bazı uygulamalardan da bahsetmekle, geneli itibariyle 15 Temmuz kalkışma sürecinde yaşadıklarını, hani TV’lerde bir konu anlatılırken, “saniye saniye ekrana getiriyoruz” misali, bizzat olayların içinde olduğu için an be an kaleme almış. O gece, birçoğumuzun, kısmen TV’lerde sanki bir film gibi izlediğimiz olayları olabildiğince detaylı bir şekilde anlatmış. Ülkemizi önemli ölçüde etkileyen bu vahim olayın başarısızlıkla sonuçlanmasında yerinde aldığı ve cesur ve kuvvetli bir irade ile uygulayarak oynadığı önemli rolü sergilemiştir. İnsana, izlerken veya okurken bile büyük stres ve heyecan veren böyle bir ortamın

içinde bulunmak ve yönetmek çok büyük bir liderlik gerektirmektedir.

Özünde küçücük bir kitap gibi görünse de içinde birçok açıdan alınması gereken pek çok ders olan bu kitap, sadece vatandaşların İstanbul’da o gün neler olduğunu birinci elden en gerçekçi bir şekilde öğrenmesi, değerlendirmesi açısından çok yararlı olacağı gibi aynı zamanda Teşkilat bünyesinde de özellikle yöneticiler / yönetici adaylar için çok eğitici olacağından, mutlaka okunması gerektiği değerlendirilmektedir.

Kitap Fransızca, İngilizce ve Rusca’ya çevrilmiştir.

1973-74 yılları arasında Fransız Milli Yüksek Polis okulunda 3 meslektaşımızla birlikte eğitim gördüm. O yıllarda, Fransa’da henüz yakın zamanda yaşanmış “68 Gençlik Olaylarında” Paris’te görev alan Polis Yöneticileri Lyon’daki okula konferans vermeye gelenlerden olayların akışı ve yapılan polisiye müdahaleleri ilk ağızdan dinleme imkânı olmuş ve oldukça etkilenmiş, kendimize bazı dersler çıkarmıştık. Bu bağlamda, bu kitabın Emniyet Teşkilatı/Polis Vakfı tarafından bastırılarak başta Polis Akademisi/Okulları ve tüm

Polis Yönetici/Yönetici adaylarına ulaştırılmasının son derece yararlı olacağını değerlendiriyorum.

Yaptığı görev gereği zaten tüm takdirleri hak etmiş olan yazar, değerli Emniyet Müdürü mensubumuza “o “geceyi tüm yönleriyle kitaplaştırarak tarihe/arşive iyi bir eser kazandırmış olduğu için de ayrıca takdir edilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Yusuf Vehbi Dalda
E.Emniyet Müdürü/Editör

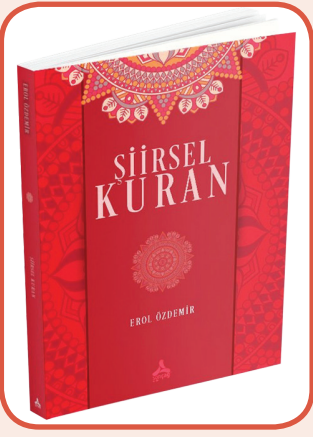
TERÖR VE ALGI YÖNETİMİ

Dr. Hüseyin Aşkın, İzmir Emniyet Müdürü Yayın B,
Mart 2020, 364 Sayfa (İnternet’ten sipariş verilebilir.)

Dr. Hüseyin Aşkın’ın Terör ve Algı Yönetimi adlı kitabında sadece adında geçen kavramları okumuyorsunuz. Terörün tanımının ülkelere ve kültürlere göre nasıl farklılık gösterdiğini, bu nedenle dünyada terörle mücadelede tek bir strateji olamadığını ve bunun gibi daha birçok sebeple terörün geçmişte var olduğu gibi gelecekte de var olacağını görüyorsunuz. Bir emniyet mensubunun kalemin-den “Her eylem, her gösteri bir terör hareketi değildir” ifadesini ve arkasından, bir olaya terör ya da bir kişiye terörist denebilmesi için hangi koşulların geçerli olduğunu okuyorsunuz. Algı yönetimi ve terör hakkında detaylı

ve çok çeşitli kaynağa dayalı bilgiyi edinirken bir yandan da Türkiye’deki siyasi çalkantıları, tarih boyunca ihtilallere neden olan ülke şartlarını, ideolojik bölünmelerin, fraksiyonların geçmişinden ve özelliklerinden de haberdar oluyorsunuz. Bu, yansız ama profesyonel bakış açısıyla yazılmış, bilimsel dayanaklarla güçlendirilmiş kitabın; konuya ilgi duyan, konuyla alakalı çalışan-araştıran herkes için bir kaynak olacağı inancındayım.

Dr. Akif Aktuğ
Emekli Emniyet Müdürü,
Elma Yayınevi Genel Yönetmeni

ŞİİRSEL KUR'AN

Erol Özdemir, Sonçağ Kültür Yay., Ankara, Ocak 2019, 72 Sayfa

Erol ÖZDEMİR

1956 Giresun-Piraziz doğumlu, 1970-1973 Polis Koleji (23.dönem), 1976 Polis Akademisi mezunu. Gaziantep, Antalya, Bitlis, Çorum, Ankara, İstanbul, Edirne, Ankara illerinde değişik rütbe ve unvanlarla görev yapar.2002'de 1.Sınıf Emniyet Müdürü rütbesine terfi etmesinin ardından 2002-2005 arası APK kadrosunda, 2005-2016 arası Teftiş Kurulu Başkanlığı kadrosunda Polis Başmüfettişi olarak görev yapmasının ardından emekli olmuştur. Eğitimci Canan Yurdeşen ile evli olan Erol ÖZDEMİR, Milli Güvenlik Akademisi 59.dönem (2007), TODAİE Kamu Yönetimi Uzmanı (1990) olup; EGM Polis Dergisi, Çağın Polisi Dergisi ve Piraziz Gazetesi'ndeki sayısız yazıları yanında; Şans Oyunları Araştırması (TODAİE 1990) Kamu Yönetimi Uzmanlık eseridir. "Polisten Polise/Mavi Yol 33 10 Merkez" adlı eseri ile "Polis Koleji ve Akademisi Yıllığı" çalışmaları Emniyet Teşkilatına bırakmış olduğu kurumsal arşiv niteliğinde önemli bir çalışmadır. Emeklilik sürecinde 2019'da "Şiirsel Kuran ve Haram Koltuk" isimli çalışmalarını kitaplaştırmasının ardından 26.06.2019 tarihinde kalp krizi sonucu aramızdan ayrılmıştır.

Tüm bu çalışmalarını/eserlerini ÇÖTEN isimli (<http://erolozdemir28.blogspot.com.tr/>) web sitesinde paylaşmıştır/yayınlanmıştır.

Yüce Kuran'a göre Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir Kitap halinde Arapça indirmiştir.

Yazar, kutsal kitap Kuran'ın, Türkçe mealı üzerinden daha anlaşılır ve sade bir anlatımla ve de şiir tadında -din bilginlerinin bile cesaret edemediği- çok özel bir çalışma gerçekleştirebilir.

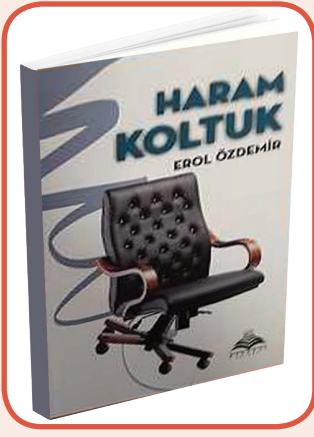
Bu eserde, sayfalar dolusu yer tutan sureler/ayetler kelimelere/satırlara nazım/şiir tadında indirgenmiş, adeta bir hap şeklinde sunulmuştur.

Suç olgusu; toplumsal değerleri derinden zedelemektedir. Derhal bir çıkış yolu bulunmalıdır.

Amaç; iyi, güzel, faydalı insan profiliyle onları, olmaları gereken sosyal statüye kavuşturmaktır.

Yüce Kuran'ın içinde, suç işleyen toplumu doğru yola çağırان öğütler ve mesajlar vardır. Öğütler doğrudan verilmiştir. Mesajlar ise örnek olaylardan yola çıkılarak alıcısına ulaştırılmıştır.

Bu çalışma ile farklı bir yöntem izlenmiştir. Sözü edilen öğütler ve mesajlar sadeleştirilerek şiirsel bir dille ve beyitler halinde ifade edilmeye çalışılmıştır.

HARAM KOLTUK

Erol Özdemir, Sonçağ Kültür Yay, Ankara, Mart 2019, 262 Sayfa

Yazar özet olarak kendi aile/soy gelişimi ile ilgili kısa bir giriş yaparak -Komiser Yarıdıcılığından 1. Sınıf Emniyet Müdürlüğü rütbesine, emeklilik sürecine kadar-, 1976-2016 yılları arası 40 yıl boyunca yaşadıklarını/yaşananları, karşılaştığı ayak oyunlarını, koltuk peşinde koşan kifayetsiz yöneticileri, bürokraside nanoteknolojik hızla yükseltenleri, yozlaştırılan dinin/şeyhliğin/terörün/rüşvetin/kötü muamelenin/adalet/insan haklarındaki anlayış yetersizliğinin ülkeyi kemirmesini, FETO'dan FETÖ'ye geçişin ayak izlerini -1970'lerden beri verdiği uğraşın meyvelerini toplama-ya başlamasını, il emniyet müdürlükleri, daire başkanlıkları, yurt dışı görevleri yanında IPA ve Polis Sandığının kapışılmasını, Polis Akademisinin, cemaatçiler için doçentlik, profesörlük tahsis eden bir kuluçka makinesine dönüşürülmesini- paylaşarak tarihe ışık tutuyor.

Özellikle 1976-80 arası toplum polisi/zabıtasında görev yapmak kolay değildir. Türkiye'nin sancılı yıllarında kendini adaletten, eşitlikten uzak tutmaz. Çoğu meslektaşının korunduğu/kollandığı yıllarda o gerçekten kelimenin tam tamına sokak polisliği yapar. Hem de yaralanma pahasına. Sonrada tıkr

tıkr terfi edenlerin yanında adaletsizliği, haksızlığı yaşar. 1. sınıf emniyet müdürlüğüne terfi etmesi için hukuk mücadelesi verir. Ardından Teftiş Kuruluna geçişi de sancılı olur.

Yazar kendi özelinden, polis teşkilatının ve de ülkenin yaşadıklarını cesaret ve yüreklilikle yalın bir dille aktarırken tarihi tespit/değerlendirmelerle sentezler sunarken, bir roman tadında mesleki anılar ve yaşananların siyasi gelişmeler çerçevesinde Türkiye'nin yakın tarihini de masaya yatırıp güncel analizini yapıyor.

*Mesleki konularda özellikle Kolej/Akademik tarihçesi konusunda araştırma ve çalışmaları ile bizlere ışık tutarken, söyleşilerinde eski kuşakları/meslek büyüklerini yaşarken onore eder. Görev sürecinde, bırakın yazmayı sorunların dile getirilmesi gereken arenalarda dahi sessiz kalan günlerde, kalemiyle daha doğrusu yüreğiyle yazmaya devam eden ve emeklilik sürecinde de doğru bildiklerini yazarak tarihe not düşen Erol ÖZDEMİR (76'lı) ağabeyi rahmet ve saygıyla anıyorum.

Remzi KOÇÖZ,
E. 1. Sınıf Emniyet Müdürü

YENİ ÇIKAN MESLEKTAŞ KİTAPLARI:

1. Mahpus Arkadaşları – Hanefi Avcı (2019)
2. Kutsal Günlerin Suç Olgusu Üzerinde Etkileri – Dr. Mustafa Çalışkan (2019)
3. Körşah – Günay Uslu (2020)
4. Bilinmeyen Yönleriyle Interpol – Lutfi Çiçek, Interpol-Europol Daire Başkanı (2020)

DR. NEDİM UÇAR

1945 Yılında Nevşehir İl'i Hacıbektaş İlçesi Köşektaş Köyünde doğdu. Ankara Polis Koleji ve Polis Akademisi'ni bitirdi. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ne devam etti. Anadolu Üniversitesi Mimarlık Mühendislik Fakültesi'nden mineraller, kıymetli ve yarı kıymetli taşlar ve tarihi eserler konusunda uzmanlık belgeleri aldı. Görevi gereği çeşitli illerde çalıştı. 1990 yılından itibaren de Emniyet Genel Müdürlüğü'nde 1.Sınıf Emniyet Müdürü olarak görev yaparken Teftiş Kurulu Başkanlığı'ndan 2005 yılında Başmüfettiş olarak emekli olmuştur.

Nedim UÇAR'ın şiirle tanışması çocukluk yıllarına rastlar. Şiir söylemek ve yazmak UÇAR için vazgeçilmez bir tutkudur. Özellikle okumayı, araştırmayı, incelemeyi ve yazmayı kendisine temel ilke edinmiştir. İlahi aşkı, doğa ve insan sevgisini, gökyüzünün sınırsız güzelliklerini ve güncel olayları tarihi akışı içerisinde taze ve sıcak duygularla dile getirmiştir. Türk dilinin inceliğini ve yüceliğini usta bir anlatımla şiirlerine yansıtmaya başarılarını göstermiştir. Şiirlerinde duygu yoğunluğu ve anlam bütünlüğü ağır basan UÇAR, hece ölçüsünün çok çeşidini kullanmıştır. Şair, şiirin evrensel bir dil ve bütün insanlığın, hatta kâinatın ortak yapıtı olduğuna yürekten katılmaktadır.

Şair Nedim UÇAR'ın şiirleri, yurt içinde ve yurt dışında basılan birçok gazete, dergi, antoloji ve kitaplarda, ayrıca televizyon ve radyo programlarında yer almıştır. Düzenlenen uluslar arası, ulusal, kurumsal ve bölgesel nitelikli; şiir, destan, hikâye, slogan, marş, güfte ve TSM dalındaki yarışmalarda 150'nin üzerinde derece ve ödül kazanmıştır.

1993 yılında Dünya Sanat ve Kültür Akademisi'nin daveti üzerine Meksika, Amerika ve Kanada'da 14. Dünya Şairler Şölenine katılmıştır. 1994 yılında Şair Nedim UÇAR'a Kaliforniya Üniversitesi WCP Akademisi'nce Çin Cumhuriyeti Taipei Şehrinde Dünya Edebiyat Doktora diploması ve unvanı verilmiştir.

T.C. Milli Eğitim Bakanlığının 1999 yılında komisyona hazırlattığı İlköğretim 8.Sınıf Türkçe kitabına TÜRKİYE'M isimli şiiri ders konusu olarak girmiştir.

Dr. Nedim UÇAR'ın şiirlerinden 300 tanesi Türk Sanat Müziği dalında, 2 tanesi Hafif Müzik dalında, 12 tanesi Çocuk Şarkıları dalında bestekârlarca bestelenmiş, ayrıca 8 şiiri de resmi marş olarak kabul edilmiştir. ulusal ve uluslar arası düzenlenen şairler kongresi, seminer, sempozyum, bildiri ve şiir şölenlerine, radyo ve televizyon programlarına eserleriyle katılan şairin, 168 şiiri yabancı dile çevrilmiştir.

Şairin hayatı, kişiliği ve eserleri ile ilgili değişik üniversitelerce 20'nin üzerinde tez hazırlanmıştır.

T.C. Milli Eğitim Bakanlığı'nda okullara tavsiyeli kitabı olan ve T.C. Kültür Bakanlığı'na bağlı kütüphanelerde kitapları bulunan Dr. Nedim UÇAR'ın elinde kendisine ait 4000'in üzerinde şiir ve belgesel nitelikli kitap olabilecek dokümanlar mevcuttur. Dr. Nedim UÇAR evlidir, üç çocuk ve iki torunu vardır. Derneğimizin Eskişehir Temsilciliğini yapmıştır. Nedim Uçar 27.11.2018 tarihinde vefat etmiştir.

Kaynak: <https://www.antoloji.com>

İL İL TÜRKİYEM

Al bayrak altında özgür yaşarsın,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Uygurluk yolunda çağlar aşarsın,
Anadolu'm cennet yurdum, Türkiye'm.
Antalya'da bahar, Ağrı'da karsın,
Adana'da pamuk, İçel'de narsın,
Ankara'da seğmen, Dadaşta barsın,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
İzmir'de üzümün, Afyon'da kaymak,
Bilecik'te otağ, Söğüt'te oymak,
Bursa'da yeşile olur mu doymak?
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Ordu'da fındıksın, Rize'de çayşın,
Giresun'da yayla, Kilis'te taşın,
Burdur akşamında bir dolunaşın,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Amasya'da elma, Bitlis'te tütün,
Aydın'da efenin yüreği bütün,
Bolu'da Kör oğlu olur görüntün,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Hakkari'de kilim, Sinop'ta yelsin,
Kırıkkale'de gök, Bartın'da selsin,
Balıkesir'de göl, Gemlik'te dalsın,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Erzincan'da bakır, Tunceli boyar,
Elazığ'da Keban dağları oyar,
Antep'e uğrayan tatlıya doyar,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Zonguldak'ta kömür, Batman'da petrol,
Erzurum'da tabıya geçmişe bir yol,
Eskişehir der ki; Yunus gibi ol,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Urfa'da balıksın, Fırat'ta baraj,
Maraş'ta dondurma, Artvin'de viraj,
Yalova düzündü çiçekli peyzaj,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Toros dağlarında dumanlı başın,
Antalya koyunda hilaldir kaşın,
Nevşehir'de yatar Hacıbektaş'ın,
Anadolu'm, cennet yurdu, Türkiye'm.
Manisa'da mesir, Isparta'da gül,

Kırşehir'de ahi, Karaman'da dil,
Konya'da Mevlana gel diyen gönül,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
İstanbul'da boğaz, Şirnak'ta gece,
Kırkklareli'nde kamp, Ürgüp'te baca,
Sivas'ta Pir sultan, Horto'da Hoca,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Yozgat'ta sürmeli, Mardin'de kapı,
Gümüşhane'de köşk, İzmit'te yapı,
Karabük'te demir, Siirt'te tipi,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Diyarbakır'da sur, Hataı'da liman,
Tekirdağ'da rakı, Düzce'de zaman,
Sakarya destanı en güzel roman,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Aksaray'da vadi, Tokat'ta bağşın,
Ardahan'da sınır, Samsun'da çağşın,
Bayburt'ta geçişin, Bingöl'de dağşın,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Kütahya'da çini, Uşak'ta cıva,
Niğde'de halısın, Iğdır'da ova,
Malatya'da kayısı dertlere deva,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Kayseri'de mantı, Anamur'da muz,
Çorum'da leblebi, Koçhisar'da tuz,
Trabzon'da horon, Çankırı'da güz,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Osmaniye'de yaz, Manavgat'ta su,
Efes'te antik çağ, Perge'de duıııı,
Bodrum sabahında mahmur bir uıııı,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Muğla'da Gökova, Muş'ta yokuşşın,
Denizli tiğında ipek nakışşın,
Çanakkale'de ki şanlı bakışşın,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.
Dağşın Kastamonu, Adıyaman'da,
Toplanmış suların göl olmuş Van'da,
Edirne'n bir yanda, Kars'ın bir yanda,
Anadolu'm, cennet yurdum, Türkiye'm.

Derece almıştır.
Dr. Nedim UÇAR

MUAMMER ÖZ

28.01.1949 yılında Samsun ili, Çarşamba ilçesi, Güzpınar (Karamas-
lı) Köyünde doğdu. Köyünde ilkokulu, İstanbul Kasımpaşa'da ortaokulu,
Polis Kolejini ve Akademisini Ankara'da 1971 yılında bitirdi. Burdur ilinde
Komiser Yardımcısı olarak göreve başladı. Sırası ile Van-Erciş'de Emniyet
Amirliği, Bursa'da Trafik Şube Müdürlüğü, Bursa, İstanbul ve İzmir'de Em-
niyet Müdür Yardımcılığı görevlerini yaptı. 1993 Sivas olaylarından hemen
sonra Sivas'a İl Emniyet Müdürü olarak atandı. 1997 yılında Kırıkkale İl
Emniyet Müdürlüğü olarak, 1999 Marmara depreminden sonra ise Sakarya İl
Emniyet Müdürü olarak atandı. 2002 yılında Bursa Araştırma, Planlama,
Koordinasyon Bölge Başkanlığında Başkan olarak görevlendirildi. 2007 yı-
linda emekli oldu. 07.06.2011 tarihinde Bursa'da vefat etmiştir.

2005 yılında yayımlanan "Gönülden Damlalar" ve 2007 yılında yayımlanan "Kelebekler Öl-
mesin" isimli iki adet şiir kitabı vardır.

Kaynak: <https://www.antoloji.com>

SORMA BENİ

Akşam güneş batarken, seyrettiğin yerdeyim.
Çok uzakta değilim, düşlediğin yerdeyim.
Açıp baksan kalbine, o bildiğin yerdeyim.
Bulmak için boşuna, kimseye sorma beni.
Sevgi dolu kalbinde, hissettiğin yerdeyim.

Sonbaharda yağmurlar, üstümüze yağardı.
Karakışta buzlardan, ayağımız kayardı.
Sen olunca yanımda, canım nasıl kaynardı.
Bulmak için boşuna, kimseye sorma beni.
Beni seven kalbinde, hissettiğin yerdeyim.

Baharları o güzel, çiçekleri severdik.
Yazları da sahilde, ne de güzel gezerdik.
Sevgi açan kırlarda, biz nöbette beklerdik.
Bulmak için boşuna, kimseye sorma beni.
Aşkla dolu gönlünde, hissettiğin yerdeyim.

Muammer ÖZ

EROL ÜNAL KARABIYIK

Derginin röportaj köşesinde 35. sayfada röportajına yer verilen Polis Koleji ve Akademisi mezunu onursal üyemiz aynı zamanda yazar ve şairdir. Türk Masalları (6 kitap), Keloğlan Masalları (10 kitap), Nasrettin Hoca Fıkraları (10 kitap), Alış Dizisi (hikaye 5 kitap), Tonton Ali Dizisi (8 kitap), Tonton Ali'nin Okuma Bayramı, Masal Antolojisi, Andersen Masalları (8 kitap), Lafonten Masalları (8 kitap), Grimm Kardeşlerden Masallar, İlköğretim Hayat Bilgisi 1-2-3. Sınıflar, İlköğretim Fen Bilgisi 3-4-5. sınıflar, Sosyal Bilgiler 4-5-6-7.sınıflar, İnkılap Tarihi ve Atatürkçülük 8, İlköğretim Trafik ve İlk Yardım Eğitimi 8, Birleştirilmiş Sınıflar İçin Fen, Sosyal Bilgiler, Hayat Bilgisi kitapları, Türk ve Dünya Edebiyatında Şairler ve Yazarlar, Türkçe Sözlük, Açıklamalı Atasözleri, Deyimler Sözlüğü, İmla Kılavuzu, Beni de Hatırla (Şiirler), Millî Eğitimle İlgili Kanunlar, Millî Eğitimle İlgili Yönetmelikler eserlerinden bazılarıdır.

Sürekli basın kartı sahibi ve Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Türkiye Spor Yazarları Derneği, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi üyesi olan Erol Ünal Karabıyık, evli ve iki çocuk babasıdır.

Karabıyık'ın, Oğlu Üner'in nikahında açtığı anı defterine yazdığı; gelini Ayşe ile oğlu Üner'in isimlerinin baş harfleri ile başlayan akrostiş biçimindeki şiiri:

YAVRULARIM

Aşınız bol ve lezzetli,
Yuvanız şen, bereketli,
Şavkınız nurlu, kuvvetli,
Erinciniz daim olsun.

Ülfetinizin neşesi,
Nafakası iaşesi,
Evinizin her köşesi,
Rızık dolsun, naim olsun.

Aşkınız hep muhabbetli,
Yavrularınız izzetli,
Şerefli ve haşsiyetli,
Emir olsun, zaim olsun.

Ün, saltanat, ya da servet,
Ne amaçtır ne nihayet,
Evinizdeki saadet,
Rahat, huzur kaim olsun.

Aileniz mürüvvetli,
Yolunuz düz, isabetli,
Şerikiniz adaletli,
Emin olsun, saim olsun.

Erol Ünal KARABIYIK

Eriş: Hiçbir eksiği, üzüntüsü ve acısı olmama durumu, dirlik, rahat, huzur.

Ülfet: Alışma, dostluk, ahabpık.

Naim: Bolluk ve bahtiyarlık içinde yaşayış. Cennet'in bir bölümü.

Zaim: Zeâmet sahibi kimse, memleketin ileri geleni, reis, efendi.

Kaim: Her zaman var olan.

Mürüvvet: Çocukların doğumu, sünneti, evliliği, iyi bir göreve geçmeleri vb. olaylardan duyulan mutluluk, sevinç.

Şerik: Ortak.

Saim: Oruçlu

MESLEK ANILARI KÖŞESİ

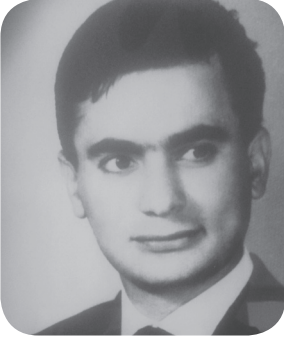
Görev ve eğitim gibi uzun süre bir arada bulunan kişilerin bu süre içinde olduğu gibi daha sonra aynı meslek veya farklı mesleklerde birlikte veya ayrı ayrı da çalışılsalar bir sürü anı biriktirmesi doğaldır. Erkekler için belki en bilineni askerlik anıları olabilir... Ancak bizler gibi, ilk zamanlar Lise ve Enstitü olarak üçer yıl olmak üzere 6 yıl ve daha sonra dörder yıldan 8 yıl aynı mekânda okuyan ve hayatın akışı içinde bazen aynı il ve aynı birimde çalışmakla daha uzun süre birlikte olanlarda ciltlerce anı biriktirmişizdir. Biz, bu sayıdan itibaren, dergideki bu anı köşesiyle bunlardan bir kısmını hatırlamaya ve paylaşarak o güzel günleri anmaya ve Anadolu'nun değişik köşelerinden gelip kanaatimce başlangıçta ülkede, başkentteki alanında tek okul olan Polis Kolejimizde çok iyi bir eğitim görüp, bugün istisnasız hepimizin "Kolejli" denen ruhu edinip kariyerimizde veya hayatın başka alanlarında ülkemize, insanlığa en iyi şekilde hizmet ettik. Gök kubbede ayrı ayrı iz bırakan her birimizin geçen bu yıllardaki okul ve meslek anılarını anıp paylaşmak ve bunları gerek kendi ailemiz ve gerekse diğer okuyuculara aktarmanın bu Yüce Ocağı kuranlar, yaşatanlar ve ondan yetişenleri tanımak, anlamak için yararlı olacağını değerlendirdik.

Nesil nesil, dönem dönem benzerlik ve farklılıkları görebilmek için anıları paylaşmada, yetiştirmiş ocağın aldığımız terbiyeye atfen ilk devrelerden başlayarak yayınlamayı sürdürüleceğiz. Bu ilk başlangıçta, editörlük hakkımı kullanarak, dayım ve benim Koleje girmemde de öncü olan, ağabeyim İbrahim Yıldız'dan başlamak istedim...

Farklı diğer iki devreden meslektaşla da devam edip her sayı belli sayıda anıyı yayınlamayı planlıyoruz. İleride belki, bir imkân bulunursa bunlar kitap haline getirilerek eğitim sırasında hazırlanan "yıllık" benzeri bir "asırlık" hazırlanabilir.

İBRAHİM YILDIZ

(1964 Akademi)

1940 Malatya doğumlu, ilkokulu Malatya Çukurdere semtinde Cumhuriyet ilkokulunda, Ortaokulu İstanbul'da Fatih camii yanındaki Gelenbevi Orta okulunda 1954-58 yıllarında okudu. 1961 Polis Kolej, 1964 Polis (Enstitüsü) Akademisi mezunu. AÜ-DTCF Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümünün üçüncü sınıfta iken Fransa'ya gidiş nedeniyle okuldan ayrıldı. 1970 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü-Önemli İşler Daire Başkanlığında (İstihbarat Dairesi) Emniyet Amiri rütbesinde iken istifa edip Fransa'ya gitti ve orada bir Fransız Hanım ile evlenip Bordeaux'da Librairie "MON LIVRE" üniversite kitapçı dükkânını açtı ve buradan 2002 yılında emekli oldu. Kışları Fransa, yazları üç ay POLYAK/Dikili'de yaşıyor. 1971 doğumlu Paris'te avukatlık yapan bir oğlu, anneleri Türk asıllı, coğrafya öğretmeni, 2004 -2006 doğumlu 2 erkek torunu var.

Haziran 1958 yılında orta okulu bitirince, eğitime devam edebilmem için yatılı bir okulu hedef alıyordum. 1950 yıllarında kapatılan Polis Kolejinin 1958 yılında yeniden öğrenime başlayacağını öğrenince hemen harekete geçtim. İdealim sivil, adli polis olma... ..

Gerçekten ilk dönem öğrencileri olarak gerek idari kadroda, gerekse Kolejde öğretmenlerimiz, Enstitüde profesörlerimizin seçimi konusunda Türkiye çapında isim yapmış eğitimciler seçilmişti. Mesela; Milli şairimiz Arif Nihat Asya, Anayasa Prof. İlhan Arsel, Ceza Prof. Faruk Erem,

Ceza Muhakemeleri Usulü Prof. Uğur Alacakaplan... Bu vesileyle yeri gelmişken Emniyet Genel Müdürlüğü eğitim-öğretim sorumlularına şükranlarımı ve minnettarlığımı bir kez daha dile getirmek istiyorum Fransa gibi bir ülkede Üniversite kitapevi açma ve 30 yıl 4-5 çalışanı ile yürütme cesaret ve kültürünü almam böyle bir eğitim kadrosunun sayesinde oldu.

Koleje 54 öğrenci alınmıştı. Enstitüye gelince kadrodan da 15-20 eleman bizlere katıldı. Bilhassa kolej eğitim süresinde, ferdi olarak da, ailece de çok candan dostluklar kurduk. Aradan

62 yıl geçti bugün bu dostluklar daha da derinleşti, değer kazandı. Önce, eşlerimizle sonra evlatlarımızla ve torunlarımızla devam ettiğine büyük bir mutlulukla şahit olduk. Hele bazılarımızla yazlıklarımızın da aynı sitede olması ile her sene yeniden bir araya gelmek, mutluluğumuzu zirveye çıkarıyor. Ben, 1981 yılından beri kolejli kardeşlerim rahmetli Kazım Ulusoy, Saffet Yüksel, Suat Akın, Fahri Ayvaz ile eniştemin kurduğu ve 70-80 kolejlinin üye olduğu Dikili/POLYAK'ta Yahya — Meral SOY 'lar, dayı kızı ile evlenmelerine vesile olduğum Avni-Naine Alemдарlar, devremden değil ama Kolejden Eniştem Muzaffer Özbayrak, eşi kız kardeşim Zühal, kardeşim Yusuf DALDA ve eşi Emel. Adı geçen bu becerikli hanımların bizleri sık sık davet ederek sundukları nefis Türk yemeklerini ikram etmeleri, çocuklar dâhil bizlere her daim haz veriyor. Bu vesileyle onlara teşekkür ederim. Ayrıca, etüt görevlisi olarak gittiğim Kolej 69 devesi örgencileriyle seneler sonra her yaz bir arada buluşuyorum ve çok güzel sohbetlerimiz oluyor. Yine sitemizdeki Yusuf kardeşimin devre arkadaşı, kendi yaptığı zeytinleri ve bahçesinde yetiştirdiği meyveleri her yıl bize de sunan rahmetli Sebahattin İmrol'u anmak isterim. Son senelerde briç uzmanı, kültürü, bir valiz dolusu kitap ve meşhur kahkahasıyla en küçük kardeşimiz, 77 Kolej mezunu Hasan da yaz mevsimlerinde bizi ziyarete gelerek yaşıntımıza hareket ve renk katıyor... Devremizin en çok tanınan ve en üst rütbelere gelen Eski Devlet Bakanı, Emniyet Genel Müdürü, Emekli Bölge Valisi Ünal Erkan'ı, Eski Emniyet Genel Müdürü, Emekli Vali Turan Genç'i, Emekli Emniyet Müdürü Mecit İlhan Lostar'ı ve eşi Nazan'ı, devremizin en genç Emniyet Müdürü rahmetli Hakki Kaplan, Ankara'da Bestekar sokakta karşı karşıya oturduğumuz rahmetli Recep Ordu ile aynı sokakta 2-3 ev ileride oturan rahmetli Fahrettin Sökmener, sempatik eşi Suzan ve diğer kolejli kardeşlerimizle bir araya geldikçe veya ilişki kurdukça, "Kolej ilk numaralı, 333 Sami Durmaz diyerek başlayıp 384 Erkan Konuralp'lar olarak arkadaşları tek tek anmadan yapamıyoruz, Yahyacığım!!!"

Avni, Yahya, Lostar'larla sohbetlerimizde hemen hemen her arkadaşta bizleri güldüren özel anıları dile getirerek kahkalarla tebessüm ediyoruz. Okul yaz tatilleri gelince İstanbul 'a trenle birlikte yolculuk yapmak da ayrı bir zevk oluyordu. Aramızdaki derin sempati olan arkadaşlarla da yaz tatillerinde de, Yalova'da, Adalarda buluşmadan yapamıyorduk! Kolejden Cumartesi gecesi, mutfak pencerelerinden dışarı kaçarak Kızılay'da sinemaya gitmek, tur atmak ayrı bir zevk oluyordu! Bir de şarapıcılar takımı vardı, onlar da Kızılayda, Güven parkında bir şişe şarabı paylaşıp yarı sarhoş Koleje girerken yakalanmaları ayrı bir hikaye konusu oluyordu. Onlar arasındaki becerikli olanlar tarafından esprili hikayeleri olurdu...

Enstitü bitiminde, yaz tatillerinde staj yaptığım İstanbul İkinci Şube ağır suç (cinayet) masasında göreve başladım. Zeytinburnu'ndaki Türkiye'nin ilk silahlı banka soygunu bir tek gangster tarafından bu dönemde vuku bulmuştu. 8-10 günlük kovalamadan sonra yakalanıp Sirkeci'deki

Emniyet Müdürlüğü'nün çatı katında sorgusu yapılırken ben de tecrübeli, Ordulu bir polis memuru (Hasan Birben) ile nöbete girmiştik. Gangster Necdet Elmas kalorifer peteğine kelepçe ile bağlanmış, sobanın karşısında sandalyeye oturtulmuştu. Bir ara memur Hasan beni gangsterin önünden geçerken sert bir jestle kenara çekmişti! Neye uğradığıma şaşırımdım, bu sert davranışa bir anlam veremedim. Oysaki, komiser muavini olarak onun amiri sayılıyordum! Beni bir kenara alarak sesizce "belindeki Simit Wilson tabancanı gangster kapmak için gözünü silahından ayırmıyor" dedi. Bana, Amerika'daki bir Polis karakolunda çevrilen bir filmde, gangsterin bir polisin silahını kaparak nasıl katliam yaptığını izlediğini anlattı, daha sonra da o filmi birlikte izledik! Gerçekten de tecrübesiz bir amirin tecrübeli bir memurdan öğrenecek şeyler olduğunu anlamış oldum!..

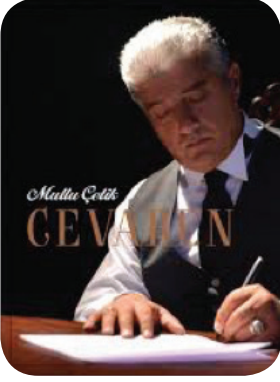
Mart 1965 yılında yedek subay okuluna gidip daha sonra 6 ay yedek teğmen, 1 yıl da teğmen rütbesiyle 24 ay askerliği bitirip mesleğe geri döndüm. Tümende bulunurken, Amerikan askeri sistemini esas alarak Emniyet Genel Müdürlüğüne Teşkilatın en iyi ne şekilde düzenlenmesi gerektiği konusunda bir rapor vermiştim. Bu rapor, yeni kurulan önemli işler Şube Müdürü Muavini, rahmetli, insani yönü çok hassas, daha sonra bizlere yardımlarını hiç esirgemeyen Haşım Aytural'ın da gözüne ilişmiş. İdealim iyi bir Adli Polis olmak ve tekrar İstanbul 2. Şubeye dönmek istememe rağmen benim tayinimi bu yeni şubeye çıkartmış. 1969 yılı Ocak ayında 6 aylık staj için Fransızca bilen kişi olarak Avni Alemdar ve Rahmetli Cevat Yurdakul ile birlikte trafik sistemlerini incelemek için Fransa'ya gönderildim. Arkadaşlarım benden bir ay önce yurda döndüler. Ben bir ay daha kalıp adli polisi incelemek için Rouen'de staja devam ettim. Bordeaux 'da (şarabıyla meşhur BORDO) staj yaparken bu yıl 50 yıldır evli olduğum eşim Françoise'a âşık oldum. Bir buçuk sene yazışmadan ve planlamadan sonra 3 Aralık 1970'de Fransa'ya göç ederek, aynı ayın 26'sında küçük bir beldenin belediye başkanı babası tarafından nikâhımız kayıldı. Haziran 1971 yılında ailenin de kısmen yardımı ile yarı peşin yarı borçla küçük bir üniversite kütapevini alarak kendi işimin patronu oldum!.. Asistant Social okulunda eğitimci olan eşimin de maddi ve manevi desteğiyle bugüne kadar huzurlu, mutlu bir yuva içinde yaşıntımız sürdürüyoruz. Bakalım şu mendebr Koronavirüs bizlere birkaç yıl daha yaşama imkanı verecek, ona da ileride hep birlikte şahit olacağız.

Her ne kadar 50 yıldır coğrafi yönden Türkiye'den 3 bin km mesafede yaşıyorsam da gönlüm devamlı sevgili ülkemle, bu ülkede yaşayan annem, kardeşlerim, akrabalarım, arkadaş ve dostlarımladır. Onlardan bir an için kendimi ayrı hissetmedim. Mezar yerimi dahi birkaç yıl önce-sinden Yahya'cığımın da yardımı ile Dikili'de yaptırdım. Yukarda saydığım herkesi yürekten, karşılıksız sevdiğimi bilmenizi istirham ederim.

Hepinize huzurlu, mutlu sağlıklı sevdiklerinizle birlikte uzun ömürler diliyor sizleri tüm ailemle kucaklıyorum. Esenlikle kalınız (I. Y.)

MUTLU ÇELİK

(1985 Akademi)

1963 Kars doğumlu. Polis koleji 1981 ve Polis akademisini 1985 mezunu. Narkotik, Terör Suçları, Asayiş ve Çocuk Polisi, Liderlik, Psikolojik Harekât alanlarında uzman eğitimi aldı.

Dünyada bir ilk olarak Türkiye’de uygulanan Çocuk Polisinin kurucusudur.

Kamuoyunda Narko Timler diye bilinen uyuşturucuyla mücadele birimini 1995 yılında “Sokak Timleri”ni kurmuştur.

İnterpol’un Landmark adıyla bilinen Uluslararası “Çocuk Pornosu” operasyonlarını yönetti. 17 ülkede eşzamanlı yapılan operasyonlarda Türk Polis Eki binin yaptığı çalışmaların “en başarılı operasyon” seçilmesiyle “en başarılı polis şefi” olarak dünya polisince tanındı.

30 Yıllık meslek hayatında değişik tarihlerde Cumhurbaşkanları, Başbakanlar, Bakanlar, Emniyet Genel Müdürleri, Valiler tarafından 176 defa ödüllendirildi.

Ulusal Radyo ve Televizyon Kanallarında, lise ve üniversitelerde, dernek ve sendikalarda olmak üzere 1000’in üzerinde konferanslar verip yayınlara katıldı.

Sokak çocukları konulu ödüllü TRT programı “Umutlar Uçmadan”a, “Benim Ailem - Madde Bağımlılığı”na, “Bağbozumu Belgeseli”ne, “Mehmet Akif ERSOY Belgeseli”ne, “2015 Çanakkale Belgeseli”ne, TV dizilerine metin yazarlığı ve danışmanlık yaptı.

2008’de “Yılın Vatandaşı” seçildi. Şiir, anı, şarkı sözü dalında pek çok ödüle layık görüldü.

Uyuşturucu (Nedir? Nasıl Anlarız? Ne Yapabiliriz?) adlı kitabı Emniyet Genel Müdürlüğü Yayın Kurulu tarafından alınan kararla 81 İl Valiliğine TAVSİYE edilmiştir. Moğolistan devleti tarafından tercüme edilerek Eğitim Bakanlığı tarafından Moğolistan okullarına dağıtılmıştır.

ADEMMER RİCCON Bağımlılık Danışmanlığı sertifikası sahibi olup, Liseler, Üniversiteler, Belediyeler, Sendikalar, STK ve Firmaların düzenlediği “Uyuşturucu-Pedofili-İstismar” konulu eğitimlere devam etmektedir.

2019’da kurulan Geçit-Der (Gençler ve Çocuklar İçin Temiz Dünya Derneği) kurucu genel başkanıdır.

Eserleri:

- Gücendiğim
- Yalnızlık Pusuda Bekler
- Cevaben
- Anlatırsam Aklın Şaşar
- Uyuşturucu (Nedir? Nasıl Anlarız? Ne Yapabiliriz?)
- Keşke Demeden
- Sevgili Paşam
- Turuncu Yansımalar
- Vallahi Oldu
- Bağımlılık ve İstismar
- Cevaben (şiir albümü)

Buluttaki Çocuğa Söz (Anı yarışması ödülü)

20 yıl önceydi. O gün yürüdüğüm yolun heyecanını yirmi yıldır her işe gidişimde hissettim ama o gün başkaydı. Çünkü o gün, polisliğe başlayacağım ilk gündü. Polis Akademisinin 3. yılını bitirip staj yapmak üzere, Adapazarı Osman Nuri Gezmen Karakoluna doğru, her iki adımda bir yokladığım silahımın ve kitaplardan farklı, gerçek bir karakolda başlamanın heyecanı ile yürüyordum.

Çocukluğumda ettiğim dualar kabul edilmiş ve işte polis olmuştum. Gökyüzüne baktım, yüreğimdeki şükranları bulutlarla paylaştım. Herkes, zaman zaman bulutlara biçim verir, onlarla konuşur ya, ben de her buluttan bir anlam çıkarmayı; o yıllardan beri yaparım.

Karakola yaklaştığımda, bütün polislerin karakolun önünde toplandığını ve biraz telaş-biraz sinirle küçük bir çocukla konuştuklarını fark ettim. Komiser de oradaydı. O da küçük çocuğa bir şeyler soruyor ve sinirli hareketlerle karşıdaki büfeyi gösteriyordu. Yanlarına gelip kendimi tanıttığımda, komiser, yukarı odasına çıkmamı söyledi. Az sonra küçük çocuk da odaya geldi. O arada olanları öğrenmiştim. Karakolun karşısındaki büfe gece soyulmuştu ve kırılan camdan ancak küçük bir çocuk sığabilirdi. O da olsa olsa, sokakta yaşayan, kimsesiz bir çocuk olan Metin'di. Emniyet Müdürü'nün "Hırsız bulamazsanız hepinizi açığa alacağım" demesi üzerine polisler, tek şüpheli Metin'i sıkıştırıyor ve aldığı 2 karton sigarayla 2 şişe içkiyi getirmesini istiyordu.

Az sonra odada, Metin'le beraber komiseri bekliyorduk. Çaylar geldiğinde, gazeteye sarılı simidimin yarısını Metin'e uzattım. Tereddütlü bakışlarla simidi aldı. Beni süzdüğünü fark ediyordum.

— Sen Polis misin? dedi.

Üniformamı göstererek

— Görmüyor musun, Polisim tabii.

Biraz alaycı şekilde:

— Hadi ya, sen çocuksun, dedi.

Küçük Metin'e Polis Akademisi'nde okuduğumu, staj için geldiğimi anlatırken komiser içeri girdi. Göreve başlama işlemlerim için karakoldan ayrıldığımda Metin hâlâ oradaydı. Dışarı çıktığımda burkulan yüreğimle gökyüzüne baktım. Bulut, ağlayan bir çocuk silüetiydi...

Saatler sonra tekrar karakola dönüyordum. Tam köşeyi dönerken birinin bana seslendiğini

fark ettim, Döndüm baktım Metin. Belli ki salıverilmişti. Parmağıyla beni çağırıyordu, yanına geldiğinde:

— Büfeyi soyanları getiririm, sigarayla içkileri de ama dövdürmeyeceğine söz ver.

Anlaşmıştık, ama önce aynı sözü komiserden almalıydım. Hızla karakola gittim ve olanları komiserle anlattım. Ondan da sözü alınca geri döndüm ve Metin'in yanında, ellerinde bir çuvala iki çocuğu aldım. Büfeyi soyanlar onlardı. Yarım simitle meslek hayatımın ilk gününde, ilk faili meçhul olayı çözmüştüm... Buluttaki ağlayan çocuk hala duruyordu.

Aradan 20 yıl geçmişti. Bu süre içinde değişik illerde ve değişik birimlerde görevler yaptım. Asayiş şubede çalışırken küçük çocukların hırsızlık ve fuhşa teşvik edilmişlerini, Narkotik şubede gençlerimizin zehirlenmesini, Terörle Mücadele şubesinde çalışırken de henüz kendisine ait fikri olmayan çocukların, nasıl acımasızca terörist fikirlerin tuzağına düşürüldüklerini gördüm. Suç dünyasının ortak hedefi, çocuktu. Öyleyse, çözüme çocuktan başlanmalıydı. Narkotik Şube'de çalışırken okul ve sokak timlerinin kuruluşunu, üstlerimin desteğiyle gerçekleştirdim. Çocuklarla ilgili birimlerde çalışan polisin özel bir eğitime tabi tutulması fikrini, uzun bir uğraş sonunda üstlerime kabul ettirerek, dünyada bir ilk olan "Çocuk Polisi"nin kuruluşunda görev aldım. Tüm bu faaliyetlerimden dolayı, pek çok kez ödüllendirildiğimde bile, buluttaki ağlayan çocuk duruyordu. Âdeta küçük Metin'e verdiğim söz, beni takip ediyordu.

İstanbul'da "Çocukları Suçtan Koruma" konulu bir panele konuşmacı olarak davet edildiğimde Emniyet Genel Müdürlüğü'nde çocuk polisi biriminin başındaydım. Panel lüks bir otelde yapılıyordu. Görsel bir konuşma hazırlamıştım fakat içeri girdiğimde, polis okulu öğrencileriyle dolu salonu görünce, 20 yıl önceki heyecanımı hissettim ve hazırladığım konuşmadan vazgeçip onlara küçük Metin'in hikâyesini anlattım. 20 yıldır ona verdiğim sözü tutmak için çalıştığımı anlattım. Konuşmanın sonunda, genç polislerin alkışları arasında İçişleri Bakanımızdan plaket aldım ve kendisini uğurlamak üzere bahçeye çıktım. Yanıma sık giyimli bir genç yaklaştı:

— Müdürüm, ben az önce konuşmanızı dinledim. Siz sözünüzde durdunuz. O küçük Metin benim ve bu otelin koruma müdürüyüm.

Dormuştum âdeta, şaşkın halde alışkanlıkla gökyüzüne baktım.

Buluttan çocuk GÜLÜMSÜYORDU...

REMZİ KOÇÖZ

(1982 Akademi)

1963 Kars doğumlu. Polis koleji 1981 ve Polis akademisini 1985 mezunu. Nark1960 Sakarya-Karasu doğumlu, 1975-1978 Polis Koleji (28.dönem), 1982 Polis Akademisi mezunu. Vatani görevini (1984-86) 181.dönem P.Atgm olarak yapmış. Çanakkale-Gökçeada/Bayramiç, Şanlıurfa-Bozova, Yozgat-Yerköy, Denizli-Güney, Aydın-İncirliova, Erzurum-Merkez kadrolarında değişik rütbe ve unvanlarla, 2003'de Erzurum İl Emniyet Müdür Vekili olarak görev yapmış. EGM-Hukuk Müşavirliği (2003-2005) kadrosundan 2005'de 1.SEM rütbesine terfi etmiş, 2006-2019 arası Teftiş Kurulu Başkanlığı kadrosunda Polis Başmüfettişi olarak görev yapmasının ardından emekli olmuştur. MGA 62.dönem (2007), TODAİE 43.dönem (2010) Kamu Diplomasisi Müdavimi olup; Gazete/dergilerde değişik konularda yazı/makaleleri yanında "Avrupa Uluslarından Birleşik Avrupa'ya" isimli bir kitabı yayınlanmıştır. Evli ve bir kız babasıdır.

Erzurum İl Emniyet Müdür Vekili

Web sitesi: <http://www.remzikocoz.com>

E-posta: remzikocoz@gmail.com

10 NİSAN ANILARI...

Ülkemiz de Çocuklarla 23 Nisan, Gençlerle 19 Mayıs, Askerlerle 30 Ağustos, Halkla 29 Ekim tarih/takvim olarak özdeşleşmişse; Polisler ile de 10 Nisan tarihi takvim olarak özdeşleşmiştir. 10 Nisanlar aynı kaderi paylaşanlar için farklı bir tutkudur. Bir dönümdür, bir coşkudur. Bir yaş daha büyütür bizleri. Tarihsel önemleri dışında kuruluşların özel günleri vardır. Ancak Polis Günü kutlayan, ilkleri oluşturan bir ülkeyiz. Dünyanın diğer ülkelerinde görülmeyen bir bayram kutlanır bizim ülkemizde. İşte bunun adı: 10 Nisan Polis Günüdür, Polis Bayramıdır.

Kolej-Akademi yılları (1975-1982)

1975 yılında Ankara/Anıttepe'de bulunan Polis Koleji'ne girişimizin ardından Polis Teşkilatının 131. kuruluş yıldönümü için 1976 yılı sömestr tatili sonrası 10 Nisan hazırlıkları başlar. Okul bahçesinde boy sırasına göre dizilirken uzun olmam nedeniyle ilk takımda yer alıyor, yürüyüş koluna seçiliyorum. Okul bahçesinde sınıf komiserlerinin komutları ile çalışmalara başlıyoruz. Zamanla fireler oluştuğça bir ön sıraya geçmek suretiyle herkes yerini buluyor. Dâhili kıyafetlerle çalıştığımız için sorun yok. 10 Nisan yaklaştıkça provalara harici kıyafetlerle katılırken başımızdaki şapkayı düşürmemek için gayret sarf ediyoruz. Son provalarda trampet takımının yerini bando takımı alırken her prova sonrası daha da iyiye giderek güven kazanıyoruz.

Gerçi, Türk toplumu asker bir milletin geleceğini yaşamaktadır. İlk ve Ortaokulda bayramlarda- izci grubunda daha çocuk yaşlarda komutlara alışıyoruz. Son provaya çıkarken beyaz tozluk ve eldivenler dağıtılıyor. Ayrıca hafta boyunca değişik etkinliklerde düzenleniyordu. Türk Polis Teşkilatı 131. yıldönümünü 10 Nisan 1976 günü kutlarken, bizde resmigeçit yürüyüş kolunda bu gururu yaşıyorduk. İlk kez Polis Koleji öğrencisi olarak başkent

Ankara'da lacivert-kırmızı kordonlu tören kıyafetlerimizle caddeleri geçerek Emniyet Genel Müdürlüğü önünde konuşlanıyor, ardından tören birliğini Genel Müdür ve İçişleri Bakanı denetliyor.

10 Nisan 1976'da başlayan yürüyüş kolu görevi Kolej (3), Akademi (4) olmak üzere (7) yıl kesintisiz sürüyor. Bazen yürüyüş kolundan kaytar-mak aklımızdan geçmiyor değil. Biz yürürken yürüyüş kolunda olmayan arkadaşlarımız yol boyunca bizlere alkışları ile tempo tutuyor, çiçek atıyorlar. O zaman tribünde olmak yerine oyunda olmanın farklılığını yaşıyoruz.

Kadroda Yaşadığım 10 Nisanlar (1982-2003)

1982 yılında, öğrenciliğimiz sona erip mezun olup kadrolara dağıtılıyor. Kadroda ilk 10 Nisanı Komiser Yardımcısı rütbesiyle 1983'de Çanakkale'nin Bayramiç ilçesinde buruk bir şekilde yaşıyorum. Ankara'nın o coşkulu havası burada yok. Kadroda toplam 10 polis memuru var. Adi adımlarla Atatürk anıtına yürüyor çelenk koyup saygı duruşu sonrası karakola dönüyoruz. Bizi gören bir kısım esnaf ziyarete geliyor. Bir tek karakol önüne 10 Nisanı belirten bir afiş asıyoruz. O yıllarda pek afiş, broşür vb. tanıtıcı malzemeler ilçelere gönderilemiyor. Bir sonraki yıl 1984'de Çanakkale'de yürüyüş kolunda görev alıyorum. İl Merkezi olması nedeniyle kalabalık bir ortam oluşuyor. Biraz daha coşkulu geçiyor.

1985 yılı 10 Nisan 140.yıl kutlamalarında Yedek subay olarak Çorlu'dayım. İlk kez 10 Nisan törenlerine katılamıyorum. 1986 yılı 10 Nisanında askerlik sonrası Çanakkale'de göreve yeniden başlarken 141. yıl kutlamalarında yürüyüş kolunda bu kez silah takımı önünde yürüyorum. 1987 yılı 142. yıl Çanakkale'de son katıldığım 10 Nisan oluyor.

1987 yazı, ilk şark görevim için Şanlıurfa'nın

Bozova ilçesine tayin oluyorum. 1988 yılının 10 Nisan'ında 143. yıl kutlama komitesinde ve de sunucu olarak görev alıyorum. Hafta içerisinde sosyal, kültürel, sportif alanlarda değişik etkinlikler düzenliyoruz. Bu güne kadar hep yürüyüş kolunda yer almışken, ilk kez mikrofon karşısında Komiser rütbesinde sunucu olarak topluluğa hitap ediyordum. 1989 yılında ise İlçe Emniyet Amir vekili olarak 144. kuruluş yıldönümünde Hükümet Konağı önündeki törenlerin yapıldığı meydana protokol ve topluluğa günün anlam ve önemini belirtir bir konuşma yapıyorum. Bir yıl önceki sunuculuk deneyiminin katkısı olsa da konuşma metnini gecedan geç saatlere kadar ezberlemeye çalışmış, uykusuz kalmıştım. Meslek yaşamımda ilk kez geniş bir topluluğa hitap etmenin heyecanı ile gurur ve coşkusunu da yaşayacaktım. Bozova ilçesinde -Terör olaylarının etkisine rağmen- halkın yoğun katılım gösterdiği coşkulu bir gün kutluyoruz. Araçlarımızı, karakolumuzu süslüyor, okulların vatandaşların yoğun ilgi ve ziyaretine tanık oluyoruz. Hafta içinde koşu, masa tenisi, voleybol müsabakaları, resim, şiir, kompozisyon yarışmaları ilgi görüyor.

1990-1993 arası (Komiser-Başkomiser-Emniyet Amiri Rütbelerinde) 10 Nisanları Denizli'nin Güney ilçesinde kutluyorum. Güney'deki ilgi ve coşku ilk yıllarda Bozova'dakinden daha az oluyor. Daha sonraki yıllar etkinlikleri geliştirip ilçeyle bütünleşen ilgi ve katılım artıyor.

1994-1997 yılları arası (Emniyet Amiri ve 4.Sınıf Emniyet Müdürü Rütbelerinde) 10 Nisanları Aydın'ın İncirliova ilçesinde kutluyorum. Bu ilçede her yıl birbirinden daha görkemli kutlamalar gerçekleştiriyoruz. Bu yörenin insanı daha bir farklı yaklaşıyor, bir hafta boyunca etkinlikleri şölene dönüştürüyoruz. Bir sonraki yıl düzenlemeleri için toplumun farklı kesimlerinden öneriler alıyoruz. O yıllarda yerel TV ve radyoların yaygınlaşması daha geniş kitlelere ulaşmamızı sağlıyor. Sportif turnuvalar (Koşu-Pinpon-Bisiklet-Atış vb.), sosyal, kültürel faaliyetler (resim-şiir-kompozisyon-bilgi yarışması-satranç turnuvası), Ziyaretler (Okullar, Huzurevi, Çocuk Yuvaları, Şehit Aileleri) gerçekleşiyor.

1998- 2003 yılları arası (4-3-2.SEM Rütbelerinde) 10 Nisan'ları (6) yıl boyunca Erzurum'da kutluyoruz. İlk (5) yıl kutlama komitelerinde etkin olarak görev alıyor, Halkla ilişkileri yoğun yaşıyor, dolu dolu bir haftayı etkinliklerle donatıyorduk.

2003 yılının 10 Nisan'ını 158. yıl kutlamalarını, 2.SEM rütbesiyle İl Emniyet Müdür Vekili olarak geçmiş yıllarda gerçekleştirdiğimiz etkinliklerden daha yoğun yaşıyorum. Erzurum Polis radyosu, TRT Erzurum Radyosu, yerel radyo ve televizyonlarda canlı yayın programları gerçekleştiriyoruz. Spor karşılaşmaları (Güreş, Futbol, Voleybol, Masa tenisi, Polis koşusu, Atış müsabakaları), Sosyal-kültürel etkinlikler (resim, şiir, kompozisyon yarışmaları, öğrenci gençliğe yönelik panel-konferans çalışmaları) Huzurevi, çocuk yuvaları, şehit aileleri, şehitlik ziyaretleri, okul ziyaretleri gerçekleştiriyoruz. Valiliğin ağaç ve orman kampanyasına destek

veriyor, Özel Harekat şubesinin konuşlandığı alanı ağaçlandırarak geleceği yeşillendiriyoruz. 10 Nisan günü; Tören programı çerçevesinde hareket ederek, Erzurum'da resmi törenlerin gerçekleştiği havuz başında protokole, teşkilata, katılımcılara teşkilatı temsilen günün anlam ve önemini belirtir bir konuşma yapıyorum. Ardından Cumhuriyet caddesinde resmigeçit töreni gerçekleştiriliyor. Tören bitişi sonrası polis evinde ikramlar, ardından da Müdüriyet makamında tebriklerin kabulü gerçekleştiriliyor. Hafta boyunca tüm hizmet otolarımızı, binalarımızı, Cumhuriyet Caddesini bir bayram edasıyla süslüyor, bayraklarla donatıyoruz. Bir hafta dolu dolu yoğun tempoda etkinlikler gerçekleştiriyoruz.

2004 yılında Ankara'da, 159. yıl kutlamalarında, 2.Sınıf Emniyet Müdürü Rütbesiyle yıllar sonra Anıtkabir de Ata'nın huzuruna çıkacak, o yılları Kolej-Akademi öğrencilerinin yürüyüş kolunda -ama bu kez izleyici olarak- yeniden yaşayacak, 10 Nisanla tanıştığım eski günlere gidecektim. İşte, O günlerin anısına tarihe yolculuk bağlamında duygu/düşünce/izlenimlerimi paylaşmak istedim.

Evet, dile kolay değil, yıllar yılları kovalıyor...

Koleje girdiğim 1975 yılından 2004 yılına kadar geçen 10 Nisanlarda ya yürüyüş kolunda ya komitelerde ya da komite başkanı olarak görev almış, sunucu ya da konuşmacı olmuştum. Yıllar önce öğrencilik günlerimde kaytarmayı düşünüp de kaytaramadığım, aksine bütünleştiğim 10 Nisanla, 2005 sonrası 1.Sınıf Emniyet Müdürü Rütbesiyle artık tribünlerdeydik. Emekli olduğum 2019 sonrası 2020'de 175. Kuruluş yıldönümünde ise ilk 10 Nisanla tanıştığım 131.yıldönümün ardından 44 yıllık bir takvimi geride bırakırken 10 Nisanları artık eskisi gibi bir bayram olarak değil bir takvim olarak anarken, bizler geçmişe özlem yanında kurumsal hafıza/teamül/saygınlık/değerler bağlamında burukluk yaşıyorduk.

*Demokratik, Laik, Sosyal Hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bekası için çok büyük sorumluluk yüklenmiş ve Milletimizin huzuru/refahı/ canı/malı gibi kutsal değerler için; canlarını veren aziz şehitlerimizi rahmet ve saygıyla, yaralanan kahraman gazilerimizi minnetle anıyor, halen görevi başında gece/gündüz/sıcak/soğuk demeden, mesai mefhumu gözetmeden özveriyle çalışan tüm meslektaşlara ve teşkilatın bu günlere ulaşmasında emeği geçen herkese aileleri ile birlikte esenlikler temennisiyle; kuruluş yıldönümlerini en içten duygularıyla kutlar; saygı, sevgi ve selamlarını sunarım...

**Ayrıca, Teşkilatımızla, dostlarımızla yazılarda buluşma fırsatı yaratan/veren, 'Bilgi Paylaşımı, Düşün ve İletişim' açısından büyük bir boşluğu doldurarak çığır açan Çağın Polisi Dergisinin uzun bir aradan sonra dijital olarak da olsa yeniden çıkarılmasında ve yaşatılmasında başta TEMÜD-DER yöneticileri olmak üzere emeği geçen herkese teşekkürlerimi iletiyor ve özverili çalışmalarını yürekten kutluyorum.

RÖPORTAJ KÖŞESİ

Polis Koleji ve Akademisinden kurulduğu 1937 yılından bugüne dek 10.000 aşan mezun yetiştirmiştir. Bunların içinde çok az sayıdaki kişi istifa ederek başka alanlarda çalışıp hayatlarını sürdürmüşlerdir. Büyük çoğunluk ise kariyerini meslek içinde tamamlamış ve emekli olarak yaşamlarını sürdürmektedir. Biz, Dernek olarak yürüttüğümüz projelerden bir kısmında Kolejden yetişen ve gerek meslek içinde ve gerekse meslek dışındaki alanda gösterdikleri faaliyetlerle eski tabirle temayüz etmiş meslektaşlarla röportajlar yaparak kendilerini daha iyi tanıma ve bu vesile ile de anmaya çalışacağız.

Bu ilk başlangıçta biri mesleğin zirvesine çıkan, diğeri de istifa ederek kendi alanında başarılı işlere imza atan iki mensubumuzla başlamak istedik.

Doç Dr. TURAN GENÇ

Eski Emniyet Genel Müdürü, E. Vali, Türk Bürokrat İle Mülakat

Kendinizi tanıtır mısın? Nerede doğdunuz, ilk ortayı nerede okudunuz?

1942 yılında Trabzon'da doğdum. İlkokula İstanbul Fatih Ali Kuşçu ilkokulunda başladım. İstanbul Hekimoğlu Ali Paşa ilkokulundan mezun oldum. Ortaokulu İstanbul Davutpaşa ortaokulunda okudum.

Polis Kolejine nasıl girdiniz?

Polis Kolejine girişim Türkiye Polis Radyosunun ilanını duymakla başladı. Ortaokuldan sınıf arkadaşlarım Fahrettin Sökmener (merhum, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı) ve Şakir Erten'e (merhum, emekli İl Emniyet Müdürü) anlattım. Giriş şartları ve okul hakkında bilgi almak için İstanbul Sirkeci Sansaryan Han'da bulunan 3.Şubeye (Personel Şubesi) gittik. Kolej giriş şartlarını öğrenmeye geldik deyince, Şube Müdürü Halil Bey bizi heyecanla karşıladı. Dilekçelerimizi yazması için derhal bir bayan memuru görevlendirdi.

Bir yandan da okul ve mezunları hakkında bilgi veriyordu. Kendisi de Kolejin ilk devre mezunlarından olduğunu söyledi. Bayan memur, dilekçeleri yazmakta gecikince Halil Bey daktiloya geçerek dilekçelerimizi bir çırpıda yazıverdi. Biz şaşırıyorduk. Hemen imzalayıp, vakit geçirmeden Cağaloğlu'nda bulunan Vilayetten, Emniyete havale ettirip, kendisine getirmemizi söyledi. Ertesi gün 6 şar adet vesikalık fotoğrafla gelmemizi tembihledi.

Üç arkadaş, ailelerimize bilgi vermeden fotoğrafları götürdük. Sonra konuyu ailelere açtık. Hiçbiri kabul etmedi. Fahrettin Sökmener'in babası Sadık amca bizi tanıdığı Kolejli bir Başkomiser ile görüşürdü. O, bize mesleğin zorluklarını anlattı. Şakir Erten'in babası Niyazi amca da kabul etmemişti. İş artık grup kararı olmaktan çıkmıştı. Herkes kendi kararını kendisi versin, diye vedalaştık. Halil Bey (Personel Müdürü), heyet raporu almamız için bizi Haseki hastanesine sevk etmişti. Has-

taneye gittiğimizde birbirimizi görünce sarıldık ve sevindik. Aynı gün hastanede İbrahim Yıldız ve Hakkı Utku Günal'la tanıştık. Heyet raporlarını aldıktan sonra, sınav günü Yıldız Polis Okulunda yazılı sınava girmek için buluştuk. Sınavı kazananlarımız Ankara Polis Enstitüsünde sözlü ve mülakata çağrıldı. Beşimiz de sınavları kazanmıştık. Sınav sonrası okul açılıncaya kadar evlerimize döneceğimizi düşünüyorduk. Okul yönetimi sınav sonuçlarını açıkladıktan sonra, kazananları okula aldılar. Önce saç tıraşı, sonra hamam, sınıf, yatakhane ve böylece 56 kişilik bir sınıfla Polis Koleji ikinci kez açılmış oldu. Polis Koleji ve Enstitüsü Ulu Önder Gazi Mustafa kemal Atatürk'ün talimatıyla Anıttepe'de 1937-38 yıllarında, Jandarma Subay ve Astsubay Okulları ile birlikte aynı binada simetrik bir yerleşimle açılmıştır. 10 Dönem mezun verdikten sonra sivil lise mezunlarının çoğaldığı, Enstitüye kolayca öğrenci bulunabileceği gerekçesiyle 1948 yılında kapatılmıştı. Ancak, zamanla, Kolej mezunlarının Teşkilatta daha başarılı oldukları saptanınca, Kolej 10 yıl sonra 1958 yılında tekrar açılmış oldu. Biz Kolej'in 11.devresi, yani 2.açılışının 1.devresi olmuştuk.

Polis Koleji anılarınız nelerdir?

Kolej anılarımız oldukça fazla. Anlatmaya değer gördüklerim şunlardır:

Biz Kolej'in ikinci açılışının ilk devresi olduğumuz için, Teşkilat bize çok önem veriyordu. Eski Kolejli ağabeyler ziyaretimize geliyor, anılarını anlatıp bizi onore ve motive ediyorlardı. Milli Eğitim Bakanlığından çok değerli öğretmenler derslerimize gönderiliyordu. Matematik, Fen, Felsefe, Sosyoloji, Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenleri çok ünlü kişilerdi. Edebiyat derslerimize Arif Nihat Asya, Necdet Sancar geliyordu.

Saraçoğlu Mahallesi ve Kızılay'a tenefüs için giden arkadaşların dönüşleri, nöbetçi amirlerinin tutum ve davranışlarına göre, ya yemekhane penceresinden ya da hamam tarafından oluyordu. Yemek kazanlarına düşenler de vardı. Okul mevcudumuz 56 kişilik bir sınıf olmasına rağmen liselerarası voleybol,

basketbol, futbol, hentbol gibi spor müsabakalarına katılıyorduk. Bazı arkadaşlarımız yeteneklerini 2-3 branşta gösteriyorlardı. En çekişmeli maçlarımız TED Ankara Koleji ile oluyordu. TED'in Beden Eğitimi öğretmeni İbrahim Selek bizim de öğretmenimizdi. Maçlarda zor anlar yaşıyorduk.

Kolej geleneğinde (Bizden önceki) Polis Koleji'ni derece ile bitirenler üniversiteye burslu olarak gönderiliyordu. Sonra Üniversite sınavını kazananlardan ihtiyaç duyulan branşlara burs verilmeye başlandı. Ben ve Hakkı Kaplan (merhum) AÜ Tıp Fakültesine müracaatımızı yapmıştık. Burs talebimiz olmuştu. Burs yazısının cevabı gelmediğinden Tıp Fakültesine kayıt yaptırmak için Kolej bitirme diplomamızı vermediler. Esas kaydımızı yaptıramadık. Bizden sonraki devrelere burs verildi. Ahmet Nişancı (Prof.Dr.), Mehmet Karaaslan (Almanca öğretmeni) üniversitede okudular. Başkaları da vardır.

Bir başka konu. Biz son sınıfta iken, lise mezunlarından yedek subay olma hakkı kaldırıldı. Sadece yüksek öğretim mezunlarına hak tanındı. Enstitü sadece meslek içinde yüksek tahsil sayılıyordu. Öğretmenlerimizin destek ve yardımlarıyla, okul yönetiminin de olumlu bakması sonucu Enstitü Yüksek Öğretim kurumuna dönüştü. Enstitünün Yüksek Öğretim olması için Alpaslan Türkeş ile görüşmeyi bir öğretmenimiz sağlamıştı. Harp Okullarının öğretim yılı örnek alınarak 2 yıl olan Enstitü, 1963 yılında 3 yıllık Yüksek Öğretim kurumuna dönüştürüldü.

Kolej ikinci sınıfta iken 27 Mayıs devrimini yaşadık. Polis Koleji'nin silah deposu haline getirildiği ihbar edildi. Yapılan inceleme sonucu müzedeki mankenler üzerinde bulunan eski tip silahlardan başka silah bulunmadığı anlaşıldı. İhbar üzerine askerler okulu işgal etti. Koğuşlara kadar girildi. Heyecanlı ve korkulu günler geçti.

Sizin zamanında Polis Enstitüsü olan Akademideki anılarınız nelerdir?

Enstitüyü maaşlı memur olarak oku-

duk. Bu güzel bir avantajdı. Ayrıca kadrodan gelen memur arkadaşlarımız vardı. Onlar Enstitünün öğretim süresinin uzatılmasını istemiyorlardı. İki yılda mezun olup, yıldız takarak kadrolarına dönmek istiyorlardı. Kolejiler için, Enstitünün Yüksek öğrenim sayılmaması büyük sorundu. Çünkü hem yedek subay olmayacaktık, hem de üniversiteler arası etkinliklere katılamayacaktık.

Biz, taleplerimizi kurduğumuz öğrenci derneği vasıtasıyla yürütüyorduk. Bu çalışmalarda arkadaşlarımız Ünal Erkan (E.Vali, Eski Genel Müdür, E.Milletvekili, E.Devlet Bakanı) ile Hüseyin Şahan'ın katkıları oldu. Burada, çok değerli Enstitü hocalarımızın hukuki destekleri ve büyük katkılarını unutmamak lazım. Enstitünün Yüksek Öğretim ders programlarını hazırlamaları, desteklemeleri, yönetimi ikna etmeleri gibi önemli katkıları olmuştur. Bu hocalarımızdan Prof. Dr. Faruk Erem, Prof. Dr. Uğur Alacakaptan, Prof. Dr. İlhan Arsel, Prof.Dr. Kemal Gürsoy, meslek derslerine gelen avukatlar ve diğerlerine minnet ve şükran borçluyuz.

Enstitüde memur olarak okuduğumuz için zaman zaman Ankara Emniyetini takviye için görevlendiriliyorduk. Ulus'a düşen bir uçağın korunmasında, eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın Ankara'ya gelişinde, Kızılay'da bir parti merkezinin korunmasında, zaman zaman da 19 Mayıs Stadyumunda maçlarda görevlendirildiğimiz olmuştuk. Enstitü öğrencilerinin bu olaylardaki nazik, kibar, centilmen davranışları halkın dikkatini çekmiş ve Genel Müdürlükten takdir almıştık.

Henüz silah dersi görmemiştik. Bu görevlendirmelerden birinden dönüşte, okulda sınıfta, bizden sonraki devreden Tamer Yalım isimli arkadaşımız, sınıf arkadaşı tarafından kazaen vurulup ölmüştü. Çok üzücü bir olaydı.

Nerelerde çalıştınız?

Enstitüden 1964 yılında mezun olunca Hakkı Kaplan, İlhan Lostar ve ben Kolej Sınıf Komiseri olarak atandık. Kardeşlerimize ör-

nek olmaya çalıştık. İdeallerimiz ve özgüvenimiz vardı. Hukuk Fakültesine kaydolmuştuk. İlk dönem askerliğimiz tecil ettirilmişti. Bizden önce, Yüksek Öğrenim mezunları (Fakülte mezunları) kısa sürede terfi ediyorlardı. Biz de terfi istedik. Genel Müdürlüğü bıktırması olacaktık ki, askerliğimizi tecil ettirmediler. Ben Polatlı Topçu ve Füze okuluna gittim. Altı ay okul, altı ay asteğmen ve bir yıl teğmen olmak üzere toplam 24 ay askerlik yaptım. Bunun 18 ayı Karaköse 12. Tümen 70.Topçu Taburunda geçti. Böylece vatani görevimi tamamladım. Askerlik dönüşü, toplumsal olaylarda görevlendirilmek üzere Ankara Toplum Polisine (bugünkü Çevik Kuvvet) tayin oldum. Oradan Genel Müdürlük 7.Şubeye (Hudut Şubesi), orada burs kazanarak 6 ay Fransa, dönüşte Doğubeyazıt Emniyet Amiri, Ankara Polis Eğitim Merkezi, Müdür olunca da Genel Müdürlük Yabancılar, Pasaport, Hudut İltica, Göç ve Vatandaşlık Şube Müdürlükleri, İdari Hizmetler Daire Başkanı, AKKM Kurucu Daire Başkanı, Yabancılar Daire Başkanı, Tokat İl Emniyet Müdürü, APK Uzmanı, Teftiş Kurulu Başmüfettişi, Başkan Yardımcısı, Genel Müdür Yardımcısı ve Genel Müdür, Elazığ Valisi, tekrar Genel Müdür, merkez valisi ve emekli vali oldum.

Başka ne tür eğitimler alındınız?

TODAİE Kamu Yönetimi Uzmanlığı, Fransa'da mesleki inceleme, Teşkilat içinde Fahrettin Sökmener ve İbrahim Yıldız'la birlikte "Dedektiflik, Fotoğrafçılık ve Parmak İzi kursu", Kurs bitince ABD'ye gönderilecektik. Kurs, büyük devlet adamı ikinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün evine hırsız girmesi ve failinin bulunamaması üzerine verdiği talimatla açılmıştı. Kurs bittiğinde ABD'ye gönderilmedik. Belki hırsız bulmuşlardı.

Polis Eğitim Merkezinde görevli iken Hacettepe Üniversitesinde Hakkı Kaplan'la birlikte Eğitim, Sosyoloji, Yönetim ve Teftiş Konularında Yüksek Lisans ve Doktora yaptık. Daha sonra Eğitim Yönetimi ve Teftiş Ana Bilim Dalında Doçent oldum.

Polis Akademisinde uzun süre öğretim görevlisi olarak görev yaptınız, intibalarınız nelerdir?

Doktora Akademik unvanını aldıktan sonra Akademide ders vermem önerildi. 1979'da başladığım eğitime 1999'da Genel Müdür olunca son vermek durumunda kaldım. Akademide çok iyi öğrenciler vardı. Teşkilatın başarılarında akademi mezunlarının payı büyüktür. Görevde bulunduğum dönemde, ülke genelinde yapılan araştırmalarda Emniyet Teşkilatı, TSK'den sonra %75 güvenilrlikle en çok güvenilen kuruluşlar arasında ikinci sırada bulunuyordu.

Ne zaman Emniyet Genel Müdürü oldunuz? Bu süreçte neler yaptınız? Yarım kalan projeleriniz var mıdır?

Genel Müdürlük görevime 11.06.1999'da atandım. 12.06.2001'de istifa ederek ayrıldım. Tam 2 yıl görev yaptım. Görevim sırasında polisin eğitim seviyesini yükseltmek, kalitesini artırmak öncelikli tercihimdi. Böylece, hizmetlerde kaliteyi artırarak halkın sevgisini, saygısını, güvenini ve desteğini artıracığımıza inanıyordum. Bunun yanında polisimizin moral ve motivasyonunun artırılması için özlük haklarının iyileştirilmesi gerekiyordu. TSK ve Jandarma Genel Komutanlığı personeli özlük hakları örnek alarak, emekliliğe de yansiyacak şekilde bir yasa tasarısı hazırladık. Süratle TBMM'ne sevkini sağladık. Tasarı meclis komisyonlarında görüşülmeye başlandı. Komisyon Başkanlarını ziyaret ettik. Meclisin tatile girmesine yakın, özlük haklarının düzenlenmesi için, Hükümete Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi verildi. Derhal Kanun Tasarısı Formatını değiştirerek KHK olarak çıkarılması için Başbakanlığa gönderdik. Bu konudaki yazışmalar Genel Müdürlük Bütçe Mali İşler Daire Başkanlığı arşivinde mevcuttur. KHK'nin çıkmasını beklerken İçişleri Bakanı Koalisyon ortağı tarafından Gümrük Bakanlığına atanınca istifa etmiş, ayrıca ekonomik kriz baş göstermişti. Hükümet erken seçim kararı almış, seçimleri kaybederek yeni bir hükümet kurulmuştu. Böylece özlük haklarını iyileştirme gerçekleşmemiştir.

Polisin eğitimini yükseltme ve kalitesini artırmak için, Polis Yüksek Öğretim Kanununu yeniden hazırlayarak, Polis Akademisi üniversite statüsüne kavuşturulmuştur. Tepki çekmesin diye Akademi adı korunmuş, yapısı ve işleyişi değiştirilmiştir Polis Okulları 2 akademik yıla çıkarılarak, Polis Meslek Yüksek Okullarına dönüştürülmüş ve Akademi bünyesine alınmıştır. Polis Meslek Yüksek Okulları iki yıllık Ön Lisans, Güvenlik Bilimleri Fakültesi dört yıllık lisans, Güvenlik Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans ve doktora eğitimi vermek üzere yapılandırılmıştır.

Polis Meslek Yüksek okulunu bitirenlerin göreve başlayış ve yükseliş kademe ve dereceleri ile emekli maaşı böylece bir miktar iyileştirilmiş oldu.

Yüksek Lisans yapanlar bir kademe, doktora yapanlar daha önce bir kademe almışlarsa iki kademe, almamışlarsa bir derece maaş yükselmesi olanağına kavuşturuldu.

Yeni bir Emniyet Teşkilatı Kanunu çalışmalarına da başlamıştık. Bir kısım özlük haklarını bu kanuna koyarak iyileştirmeler yapmak istiyorduk. Daire Başkanları ile çalışıyorduk. Hızlı olmalarını söylüyordum. Zira bu görevlerin biteceği ve acele etmelerini istiyordum, maalesef yetişmedi. Teşkilatta kaliteyi artırmak için hizmetiçi eğitim programları ile uzmanlaşmaya önem veriyorduk. Bunun için Yıllık Hizmetiçi Eğitim programları hazırlayarak uyguluyorduk. Bu programlarda hizmetlerde ihtiyaç duyulan konulara yer veriyorduk. Bütün bu iyileştirmelerin temel amacı, ülkenin ve aziz milletimizin dirlik, düzen, huzur ve güvenliğini en iyi şekilde sağlamaktı. Bu süreçte, Teşkilatımız araç, gereç, teknik ekipman bakımlarından en iyi duruma getirilmiştir. Terör olayları sıfır noktasına yaklaştırılmış, yıkıcı bölücü faaliyetlerde üstün başarılar elde edilmiş, her türlü kaçakçılık, organize suçlar, sınır aşan suçlar, narkotik, trafik ve diğer konularda kısılanılacak noktalara gelinmiştir. Uluslararası Polis işbirliği çalışmalarında yabancı dil bilen arkadaşlarımızın katkıları övgüye değer çalışmalardı. Interpol'de görevlendirilen arkadaşlarımız, genel merkezde de şube mü-

dürü seviyesinde görevler yapmışlardır. Olay yeri incelemesi, delilden sanığa gitme temel ilkemiz olmuştur. Bütün bu başarılı çalışmaların temelinde en büyük pay şüphesiz Emniyet Teşkilatından yetişmiş, dürüst, çalışkan, yetenekli, yürekli, vatansever İçişleri Bakanımız Sadettin Tantan'a aittir. Kendisine Teşkilatımız adına minnet ve şükranlarımızı sunuyorum. Başarıları çalışmaları olmasına rağmen partisine görev yeri değiştirilmiş, bunun üzerine istifa etmiştir. Bir müddet sonra erken seçim kararı alınmasıyla iktidar el değiştirmiş, böylece iyi niyetle yapılan çalışmalar o noktada kalmıştır.

Bir “Kamu Yönetimi” kitap yazarı olarak Teşkilatın şu anki durumunu nasıl görüyorsunuz?

Polis Koleji ve Polis Akademisi mezunlarının henüz teşkilatta bulunmaları nedeniyle Teşkilat başarılarını sürdürmektedir. Teşkilatlarda genellikle büyüme isteği vardır. Buna Fil Hastalığı denir. Teşkilatların gereksiz yere büyümelerine ve hantallaşıp verimsiz olmalarına neden olur. Teşkilat kanunu taslağını hazırlarken bu durumla karşılaştım. Her daire, kendi yapısını sağlamlaştırmak için ayrıntılı konuları kanuna koymak istiyordu. Bu tür taslaklar meclisten zor geçer. Kısa, öz, temel esasları içeren kanunlar daha çabuk geçer. Tüzük ve yönetmeliklerle düzenlenebilecek hususlar kanuna konmamalıdır.

Yetiştirdiğiniz ocak olan Polis Koleji ve Akademisinin kapanmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Her meslek elemanı okulundan yetişir. Okullar bilime ve akla dayalı eğitim verirler. Usta-çırak ilişkisi ile eleman yetiştirmek eskilerde kaldı. Eğitim mesleğin, ya da hizmetin gerektirdiği bilgi, beceri, tutum ve davranışların planlı, sistemli, bilinçli bir biçimde kazandırılmasıdır. Mesleğe başladıktan sonra hizmetiçi eğitimlerle de uzmanlaşma sağlanır. Polis Koleji ve Polis Akademisinin varlığı, bu ihtiyaçtan doğmuştur. Aradaki boşluk ve ihtiyaç büyümeden bu okulların açılması sağlanmalıdır.

Eşiniz Yüksel Genç Hocamız da uzun süre Akademide ders verdi, onun bu konudaki düşünceleri nelerdir?

Yüksel Hoca Hanım, Polis Koleji ve Akademisinin en kıdemli hocalarından biridir. Emekli olduktan sonra da birkaç yıl hizmete devam etmiştir. Kolej ve Akademi öğrencilerinin dünyanın en iyi yetiştirilen elemanları olması gerektiğini düşünür. Polisimizin bilgi, görgü, eğitim, disiplin ve görev anlayışı bakımından en iyi düzeyde olmasını ister. Bu düşünce ve anlayış ile hizmetini tamamlamıştır. Kolej ve Akademinin kapatılması üzüntü yaratmıştır. Eğitim okullarda verilir. İhtiyaca göre verilir. Bilgi, her güçlüğün anahtarıdır.

Bu bağlamda Temudder'in Polis Akademisinin yeniden açılması girişimini nasıl karşılıyorsunuz?

Kuşkusuz konuyu canlı ve gündemde tutmak açısından oldukça faydalıdır. Mevcut yönetimleri bilgilendirme çalışmaları sürdürülmelidir.

Meslektaşlara vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Kahraman meslektaşlarıma mesajım: Başarı için, azim ve inanç esastır. Yapılan her işte dürüstlük, tutarlılık ve içtenlik gerekir. Yapılan işin ya da hizmetin gerektirdiği bilgi, beceri, tutum ve davranışları öğrenmek gerekir. Bir memurun yazdığı yazının üstlerin gözetiminden geçmeden imza makamına kadar gitmesi, o kademelerin gereksizliğini gösterir. Arkadaşlar öyle yapmış ve öyle yazmış mazet değil. Güvenlik güçleri, daima cumhuriyet kanunlarının tarafsız koruyucusu ve uygulayıcısı olmalıdır. Makamlar ve unvanlar geçicidir. Kalıcı olan dürüstlüktür.

Tanrı, kahraman polisimizin yardımcısı olsun.. Allaha emanet olun. Şehitlerimiz ve gazilerimizi minnet ve şükranla anar, vefat eden emniyet mensuplarımıza Allahtan rahmet, emeklilerimizle, görevde bulunanlara sağlık, mutluluk ve başarılar dilerim.

Erol Ünal KARABIYIK

İş İnsanı, TEMÜD-DER Onursal Üyesi

Kendinizi tanıtır mısınız? Nerede doğdunuz, ilk ortayı nerede okudunuz?

Şebinkarahisar'da doğdum, babam polis memuru idi ve onun görev yerleri benim eğitim aldığım iller oldu. İlkokulu Malatya, ortaokulu Hatay ve Eskişehir'de okudum.

Polis Kolejine nasıl girdiniz?

Babamın yönlendirmesi en önemli etken oldu. En büyük arzusu beni bir polis müdürü olarak görmekti.

Polis Koleji anılarınız nelerdir?

Her Kolejli gibi benim de Polis Koleji yıllarıma ait pek çok anım var. Hangisini anlatacağımı bilemiyorum; aslında birisini diğerine tercih edemiyorum. Hatta birisini anlattığımda diğerlerine ihanet edecekmişim gibi bir duyguya kapılıyorum. Bir anı yerine o yıllarda yıllarda bizi üzen olaylara yönelik bugünkü duygularımı ifade etmeye çalışayım.

Malumunuz olduğu üzere üst sınıf öğrencilerinden bazıları hatta aynı sırada oturduğunuz sizden bir yıl önce Koleje girip sınıfta kalan "kıdemli" öğrenciler disiplin sağlama gerekçesi ile acımasızca şiddete varan uygulamalar yapabiliyorlardı. Bu davranışlar hepimizi üzer, canımızı yakar, isyan ettirirdi.

O günlerde kabullenemediğim, beni okulu bırakma noktasına getiren bu olayları dahi bugün tebessümle anımsıyorum. O kişileri şimdi hoşgörü ile karşılaşıyor hatta çok yakın, dostça ilişkiler içinde olabiliyoruz. Bu Kolejin bizlere verdiği ağabey-kardeş, birlik

beraberlik ve Kolejlik ruhu olarak ifade ettiğimiz bir durum, bir duygu sanırım.

Kolej birinci sınıfın ilk haftalarında okula, yukarıda söz ettiğim uygulamalara alışmadığım dönemde, pazar günleri haftasonu izninden okula dönüşte, içinde bulunduğum karamsar ruh halimi yansıtan bir şiir yazmıştım; anı yerine o şiiri paylaşayım sizinle:

HER GÜN

Saraçoğlu ıssız,
Saraçoğlu öksüzdür
Pazar günleri.
Yaşamazcasına bitik, yılgın;
Yaşama dargın...
Kuru yapraklar örter kaldırımları.
İssizdir okul dönüşü tırmandığımız
Merdivenleri Saraçoğlu'nun
Onlardan her çıkışımız yorgundur;
Bitikcesine, isteksiz ve de yavaş yavaş...
Yaşantımdır Saraçoğlu merdivenleri,
Saraçoğlu Mahallesi de ben.
Aramızda bir fark var:
Saraçoğlu ıssız,
Saraçoğlu öksüzdür
Pazar günleri;
Yaşamazcasına bitik, yılgın,
Yaşama dargın.
Bense hergün...

Genç kardeşlerimiz nereden çıktı bu Saraçoğlu demesin; Saraçoğlu Mahallesini, Kızılaya gitmek için kullandığımız o merdivenleri, Kolej ve Enstitüyü Anıttepe'de okuyanlar bilir.

Sizin zamanınızda Polis Enstitüsü olan Akademideki anılarınız nelerdir?

Bildiğiniz gibi bizim dönemimizde Enstitü yatılı değildi. Polis Kolejini bitirdiğimizde polis memuru olarak mesleğe ve devlet memuriyetine ilk adımımızı atmış olurduk. Bir kaç arkadaş bir daire kiralayıp birlikte kalır, okula gider gelirdik. Ben, İbrahim Tepebaşı, Hüseyin Özalp ve Hikmet Oltulu ile Özveren sokakta bir dairede birlikte kalıyorduk. Üst katımızda da yine Enstitü öğrencisi ağabeylerimiz vardı. Bu dönemin her günü, her saati onlarca anıyı barındırır. O dönemki halimi, anılar yerine, kuracağım şu birkaç cümle özetler sanıyorum. Devre arkadaşlarımla çoğunun asaletleri birinci yılın sonunda tasdik edildiği halde, benim asaletim son sınıfın ilk sömestr sonunda halen tasdik edilmemişti. Okul müdürümüzün Nihat Rüştü Kırçalı gibi çok sert, disiplinli bir kişi olduğunu da hatırlatayım.

Nerelerde çalıştınız?

Mezun olduğumda kurada Bursa Toplum Zabıtasını çektim ve Temmuz 1975'te Bursa'da Göreve başladım. O yıl girdiğim üniversite sınavlarında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesini kazandım. Başvurum üzerine atamam Ankara'ya Emniyet Genel Müdürlüğüne İstihbarat Dairesine yapıldı. Bir yıl sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şubesine atandım. Dönemin siyasi çalkantıları 1977'de kendimi Mardin istihbarat Grup Amirliğinde bulma neden oldu. 1978 yılında Mardin Emniyet Müdürü Erol İnce Ağabeye istifa dilekçemi sunarak meslek hayatımı sonlandırdım.

Neden istifa ettiniz? Sonrasında neler yaptınız ?

"Devletin polisi" olma ideali ile yetişen bir delikanlının, yaşadıklarını tolere edememesi ve aşırı tepkiler veren yapım nedeniyle diyerek özetleyebilirim istifa nedenimi. Erşen Bahçekapılı ağabeyin espirili ifadesi ile "ikide bir istifa ediyormuşuz" Ünal Erkan Ağabeyim ve ben...

Ankara'da Rehber Yayınevinde çalışmaya başladım. Bir süre sonra Üner Yayınlarını kurdum. Çocuk kitapları ile yayın ve yazın hayatına başlamış oldum. Pek çok masal, hikaye kitabı hazırladım, yazdım, derledim ve yayınladım. Zaman içinde okullara yönelik kaynak kitaplar, ders kitapları yazmaya başladım. Bu kitapları sadece yazmak yeterli olmuyor tabii; Talim Terbiye Kurulu tarafından inceleme, onaylanma ve Tebliğler Dergisinde yayınlanmadan okullara, öğrencilere ulaşması mümkün değil. Yıllar içinde yazdığım, yayınladığım kitap sayısı yüzlerce oldu. Tirajları milyonlara ulaştı. Kendi matbaamı kurdum. Bir saatte 540 sayfa bir kitaptan 15.000 adet üretebilecek bir kapasite ve teknolojiye, 10.000 metre kare kapalı alana ulaştı bu matbaa zaman içinde. Söz gelişi bu öğretim yılında ilkokulların 3. sınıflarında benim yazdığım Hayat Bilgisi kitabı okutulacak.

Bu arada inşaat, televizyon stüdyoları, AVM yatırımlarına da girdim.

Aldığınız eğitim ve mesleki deneyimin iş hayatında ne gibi bir katkısı oldu?

Polis Kolejinde ilk yıllığı biz çıkardık. Ben yıllık düzen kurulu başkanıydım. Matbaa ile bu vesile ile tanıştım. Yine kolejde kütüphane sorumlusu idim. Edebiyat ve şiirle ilgilidim. Edebiyat hocamız, Rahmetli Güney Gökkaya yazdıklarını, şiirlerimi çok beğenir; beni yüreklendirir, motive ederdi.

İlk kitabımı da öğrencilik yıllarımda yayınlamıştım. Polis Koleji yıllarında yazdığım şiirlerin bazılarını devre arkadaşım Muhsin Uz'u Maltepe'de bir dolmuşun çarpması sonucu kaybettiğimizde, onun anısına ithaf etmek üzere yayınlamaya karar vermiştim. "Beni de Hatırla" isimli bu kitap benim ilk kitabımdır.

Türkiye'nin en iyi öğretmenlerinin, en seçkin mezunlarından oluşturulmuş idari kadrosunun görevli olduğu bir okulda alınan eğitim ve mesleki disiplinin iş hayatımda tabii ki çok katkısı oldu.

Mesleğin yaşam biçimi olan zaman, yorguluk tanımayan çalışma şartlarını iş hayatınıza taşıdığınızda başarı kendiliğinden geliyor. Bize okulda nedensiz, nasılsız, mazeretsiz olarak verilen görevi başarmamız gerektiği aşılınmış sanırım.

Samimi inancım; her bir Kolejlinin girdiği her alanda parmakla gösterileceği, imrenilecek başarılarla imza atacağı yönündedir. Bu düşüncemin kaynağı da okulda edindiğimiz kazanımlardır.

Bütün öğretmenlerimizi, İbrahim Metiner başta olmak üzere müdürlerimizi, komiserlerimizi şükranla anıyorum; ölenlere Allahtan rahmet, yaşayanlara sağlıklı bir ömür diliyorum.

İş yaşamı yanında sporla da ilgilendiniz ve bazı görevler yüklendiniz bunları anlatır mısınız?

1980 askeri darbesinden sonra, polislerin derneklere üye, yönetici olması yasaklandı. Spor kulüpleri dernek olarak örgütlendiği için Emniyet spor kulüplerinde de görev almaları mümkün değildi. Rahmetli Taner Arda'nın da önerisiyle Polis Akademisi ve Koleji Spor Kulübünü kurduk. Ben başkan oldum. Kısa sürede 18 branşta federe, 2000'e yakın sporcusu olan bir kulüp haline geldik. 8 branşta en üst liglerde mücadele eden, Türkiye'yi Kulüpler Avrupa şampiyonalarında temsil eder olduk. Bu branşlardan birisi de voleybol idi.

Voleybol Federasyonu özerklik kazandıktan sonra kulüplerden gelen yoğun talebi bir kaç ay reddetmeyi başarabildim. İşimi, başkanı olduğum kulübü gerekçe göstererek geri çevirdiğim teklifler, zamanla bürokrasi ve hükümet tarafından bana yapılan yoğun baskıya dönüştü. Sonuçta evet demek zorunda kaldım ve seçimlerde aday oldum. 4 adaydan birisi olarak girdiğim seçimlerde ciddi oy farkı

ile başkan seçildim. Şubat 2006 'da başladığım TVF başkanlığı görevi, dönemin Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç'ın bazı usulsüz taleplerini reddederek Ekim 2012'de ayrılana kadar sürdü. Bu süreçte, yeni özerkleşen federasyonun idari, mali yapılanma, tesisleşme, eğitim, alt yapı ve sportif alanda yaptığı reformlar ve elde edilen Avrupa, Dünya şampiyonlukları gibi başarılarla Avrupa, Dünya spor otoriteleri ve Türk spor kamuoyunun dikkatini çekti. Pek çok yazar, medya kuruluşu tarafından gazetelerin köşe yazılarına ve TV programlarına konu edildim.

Başkanlığımda, TVF tarafından yapılan 20'ye yakın uluslararası standarda sahip tesis ve TVF Spor Lisesi, spor federasyonları açısından, Türkiye'de ilk olma özelliği taşımaktadır. Gerçekleştirdiğimiz TVF Spor Lisesi ve Spor Kulübü projesi sonucunda, Yıldız Bayan Voleybol Millî Takımı Avrupa ve Dünya, Yıldız Erkek Voleybol Takımı Avrupa Olimpik Oyunlar, Genç Bayan Voleybol Takımı Avrupa şampiyonu oldu. Yine voleybol millî takımımızın 2012 Londra Olimpiyatlarına katılma hakkı gibi Türkiye'nin takım sporlarında elde ettiği pek çok ilk gerçekleştirildi.

Türkiye Spor Yazarları Derneği tarafından 3 yıl art arda ve başta Milliyet gazetesi olmak üzere onlarca gazete, dergi, üniversite ve sivil toplum kuruluşunun yaptığı anketlerde defalarca yılın spor adamı seçildim.

İş hayatında iken de Emniyet Teşkilatı ile yakın ilişkiniz vardı, nasıldı?

Biz Kolejliğin ilişkileri meslekte ya da dışarıda olmamıza bağlı olamaz ki; 6 yıl bir arada okuyan, aynı karavanaya kaşık sallayan, aynı yatakhane de altlı üstlü ranzalarda yatan insanların ilişkisi kolay kolay bitmez. 18-20 ay asker arkadaşlığını bir ömür sürdüren bir kültürde altı yıllık yatılı okul arkadaşlığı, ağabey kardeş ilişkisi... Yukarıda da söz ettiğim kolej ruhu...

Bunlara spor kulübü ve Türk Polis Teşkilatını Güçlendirme Vakfında "koruyucu üye" ve yıllarca sürdürdüğüm merkez yönetim kurulu üyeliğimi, diğer polis dernek ve Trafik Vakfı vb. STK'larda üstlendiğim kuruculuk ve diğer görevleri eklerseniz bu ilişkilerin çok yoğun olarak sürmesi doğal ve kaçınılmaz.

Bir de "Kolej Platformu" adını verdiğimiz haftalık kuru fasulye toplantılarımız var. 30 yılı aşkın süredir her hafta cuma öğle yemeğinde uygun olan kolejli ağabey ve kardeşlerimin benim büromda buluşması, birlikte yemek ve ülke gündemini ilgilendiren konularda sohbet... Ünal ağabeyin ifadesi ile "devamlı talimat" şeklinde sürüyor. Her hafta, uygun olan herkes önceden haberleşmeye gerek olmadan buluşup sohbet ediyoruz. Devamlılık açısından ödüllendirilmesi gerekenler Cemil Serhadlı, Kamil Tecirlioğlu, Mehmet Gündoğdu, İsmail Taşkafa ağabeyler ile Ercüment Yılmaz, Yılmaz Orhan kardeşlerim...

Bir eğitimci olarak yetiştirdiğiniz ocak olan Polis Koleji ve Akademisinin kapatılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Kesinlikle doğru bulmuyorum. Bir polis, mesleki bilgi ve beceri açısından üst düzeyde yeterlikler yanında mesleki ideallere de sahip olmalıdır. Hatta mesleği ile adanmışlık derecesinde bir bağı olmalıdır. Bunların bir ülke için önemine en yakın örnek olarak ABD'de yaşanan olayları gösterebiliriz. Bir polis memurunun gözaltına alırken öldürdüğü George Floyd'un adıyla anılan, bazıları tarafından da Amerikan Baharı denilen olaylar... Bir polis memurunun hatası ABD gibi bir ülkede halkın ayağa kalkmasına, yönetimin hatta devletin acze düşmesine neden olacak boyuta ulaşan tepkiler doğurdu.

İyi yetişmemiş, mesleğinin gerektirdiği kazanımları hem bilgi ve hem de beceri düzeyinde edinememiş bir polis memurunun nelere sebep olabileceği ortada iken yüzlerce, binlerce polisi yönetecek, bir sözü, işareti ile yönlendirecek polis amirlerinin eğitimlerinin

öneminin takdirini okulumuzu kapatanlara bırakıyorum. En acı olanı da o yuvadan yetişen bazı arkadaşlarımızın bu kararı desteklemeleridir.

Kapatma gerekçelerinde bir haklılık, tutarlılık da yok; bulan var mı bilemiyorum.

Bu bağlamda Temudder'in Polis Akademisinin yeniden açılması girişimini nasıl karşılıyorsunuz?

Derneğimizin çabalarını destekliyorum. Yalnız sorunuzda yalnız Akademinin açılmasından söz ediyorsunuz. Ben bunu yeterli bulmam; ısrarla Kolejin açılmasını da talep ederim, etmeliyiz. Bazı arkadaşlarımız "Kolejin açılmasını sağlamamız zor, Akademi olabilir." şeklinde görüşler ileri sürerek Akademinin açılmasına odaklanılması gerektiği fikrinde olabilir. Koleji verelim, Akademiyi alalım ya da Akademi için Koleji feda edelim anlamına gelebilecek bu fikri kabul edemem. Biz ısrarla her iki okulumuza da sahip çıkmalıyız. Biri diğerine asla tercih edilemez.

Ve ben bu okulları er geç açacağımıza inanıyorum. Evet, bir gün içimizden birisi, birileri etkili konumlara gelecek ve açacak okullarımızı, çok daha modern ve güçlü bir şekilde...

Tabii ki birimiz etkili konuma gelene kadar bekleyelim anlamında söylemiyorum bunları. Dernekle birlikte hepimiz bu mücadeleyi her fırsatta, her ortamda sürdürmeli; okullarımızın değerini, işlevlerini, açılmasının önemini anlatmalı; savunmalıyız.

Meslektaşlara vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Okul ve meslek gelenekleri, karşılıklı sevgi ve saygı içinde birlikteliğimizi korumaya özen gösterelim diyorum. Sağlık ve huzur içinde bir yaşam diliyorum.

İbrahim METİNER

GÖNÜLLERDE YAŞAYAN POLİS KOLEJİ ve ENSTİTÜSÜ MÜDÜRÜ

30 Nisan 1927'de Trabzon doğumlu, 1944 Polis Koleji ve 1948 Enstitüsü mezunu, Giresun, Rize, Sakarya İl Emniyet Müdürlüğü ve çoğunluğu Ankara'da Polis Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı, Polis Koleji ve Enstitü Müdür Yardımcısı ve Müdürü, Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, Öğretim Görevlisi görevlerinde bulundu..2001 yılında vefat ett.

Polis Koleji öğrencilerine verilen eğitimin özünü anlatan tavsiyeleri. 1937'den beri bu ruhla yetiştirilen ve bunu tüm yaşamı boyunca muhafaza edenlere ithaf olunur.

Kaynak: Hakkı Metiner, Ülfet Demir ve AliGalip Savaşar. Teşekkürlerimizle.

Sevgili Öğrencilerime;

Polis Koleji, kurulduğu 1938 tarihinden beri ilk defa bu sene bir yılğa kavuşmuştur.

Yıllık, tamamıyla öğrencilerimizin azim ve teşebbüsü ile meydana getirilmiş bir eserdir. Bundan dolayı yardımları geçenlere ve Düzen Kuruluna teşekkürü bir borç bilirim.

Bu eser, öğrencilerimin okul idaresine, öğretmen ve arkadaşlarına, sadece bir övünme payı vermeyecek, tatlı bir hatıra olarak kalacaktır.

1971 - 1972 Polis Koleji Yıllığı, tamamen öğrencilerimizin olanaklarıyla hazırlanmış olması, bundan sonra yapılacak yıllıklara ışık tutması bakımından önemlidir.

Birlikte, çok tatlı hatıralarla dolu günler geçirdik. Kendimi aranızda görmek bana çalışma kuvvet ve kudreti vermekle kalmadı. Mazide kalan öğrencilik hayatımı hatırlatmanız da, bulunmaz bir kıymettir. Tüm öğrencilerim benden bir parça, ben ise; kalbi hepinizle birlikte olan müdürünüz.

Polis Kolejinde okuduğunuz müddetçe, eğitim ve öğretimde göstermiş olduğunuz başarılı durum yanında, çok canlı bir arkadaşlık ruhu yaratarak, sağlam bir disiplin örneği verdiniz.

Bu münasebetle, mesleğinizde başarıya ulaşmanız için çok önemli saydığım bir kaç prensibi daima hatırlamanız ve uygulamanız beni bah-tiyar edecektir. Bu, öğrencilerimin bana en büyük ve kıymetli armağanı olacaktır.

Sevgili öğrencilerim;

a — Atatürk devrimlerini, ilkelerini; her çeşit tesirden canınız gibi korumalı ve yaşatmalısınız. Bu ödeviniz, Türk Devletinin bekası için en büyük ve en kutsal göreviniz olmalıdır.

b — Kanun ve nizamları tam ve noksansız uygulama prensiplerinizden, ömrünüz boyunca ayrılmayınız.

c — Vatandaşlarımıza eşit ve örnek muamele yapmaktan hiç bir zaman çekinmeyiniz.

d — Namuslu ve doğru olunuz, vazife yaparken vicdanınızı her şeyin üstünde tutunuz ki, bu; sizin mesleğinize ve ailenize bırakacağınız nadir, şerefli mirasınız olsun.

Yüksek öğreniminizde daha iyi neticeler almanızı ve meslek hayatınızın başarılı olmasını diler, sevgi ve şefkat dolu hislerimle gözlerinizden öperim.

İbrahim METİNER
Polis Koleji Müdürü

SANAT KÖŞESİ

Meslektaşlarımızdan gerek aktif görev yaparken ve gerekse emekli olduktan sonra kurslara da giderek resim, ebru ve fotoğrafçılık ve benzeri gibi sanatsal faaliyetlerle uğraşanlar var. Her bir sayıda bunlara ve eserlerine yer verilmeye çalışılacaktır.

MEHMET DURAN

1948 Turgutlu/Manisa doğumlu,

1966 Polis Koleji 1969 Polis Akademisi mezunu, halen İstanbul'da ikamet eder.

Eseri: Tuval Üzerine 50x60 cm Orijinal Yağlıboya Tablo, Bakırköy Balıkçı Barınağı

DERNEK PROJELERİ–ETKİNLİKLER & HABERLER

1) ANTALYA

Hayırsever, çok değerli Emekli Emniyet Müdürümüz Saime Konca Hanımefendi (1964 Akademi Mezunu) 7 Mayıs 2020 günü saat 16 da ANTALYA Valiliğinde, Vali Münir Karaloğlu ve Milli Eğitim Müdürü Yüksel Arslan ve Antalya Temudder Şube Başkanı, 1976 yılında mahiyetinde komiser yardımcısı olarak çalışan Emekli Emniyet Müdürü Feyzullah Arslan'ın katıldığı toplantıda (sosyal mesafeyi koruyarak) Milli Eğitim Müdürlüğü ile yaptığı protokolle Antalya'da hayrına KONCA Anaokulunu yaptırmayı taahhüt ederek, protokolü imzaladı. Bu, Saime Müdürümüz ve Rahmetli Eşi Salih Koncanın yaptırdığı dördüncü okul oluyor. Uncalı'da ANTALYA Emniyet Müdürlüğü'nün yeni binası yanında yapılan lise çok yakında tamamlanıp, Eylülde hizmete açılacak. Lara'da Saime Salih Konca Anadolu Lisesi, Döşeme altında aynı adı taşıyan Anaokulu halen öğrenime açık. Derneğimizin bulunduğu yerden de kira talep etmedi.

Hayırsever Müdürümüzü gönülden kutluyor, sağlıklı uzun ömürler diliyoruz.

Bu toplantı vesilesiyle en eski polisler en yeni polisler Valilikte bir araya gelince ortalarına Feyzullah Arslan da dâhil olarak bu anı yaşatmak üzere fotoğraf çekilmesi de ihmal edilmedi.

Saime Konca Müdürümüz 1952 de polis olmuş, Feyzullah Arslan 1974 de, fotoğraftaki kadın polisimiz de 2010 da polis olmuş. Arada 67 yıl fark var. Saime Müdürün sicili 8 binlerde yeni polisimizin sicili ise 300 binlerde. Nereden nereye. Güven ve Huzur için geçen 70 yıl...

2) İZMİR

Şubemiz, başta İzmir üyelerimiz olmak üzere Genel Merkez ve diğer şubelerdeki üyelerimiz için ülkenin değişik yörelerinden doğrudan üreticiden kaşar ve tulum peyniri, tereyağı, fındık, kuru incir, üzüm, kayısı, bal, pul biber ve benzeri ürünleri doğrudan adreslerine gönderilecek şekilde tedariklerini sağlayarak bu salgın günlerinde bir kısım temel ihtiyaçları giderme ve üreticiye de mütevazı de olsa bir katkıda bulunarak güzel bir hizmet vermiştir. İzmir’de derneğimizce temin edilen ürünlerin dağıtımı için araç tahsis edildi.

3) BURSA

Salgın günlerinde emekli emniyet mensuplarından 65 yaş üstü olanlar zorunlu ikamete tabii tutulduklarından bazı temel ihtiyaçları karşılamada sıkıntı çekenler oldu. Bu süreçte, Polis Teşkilatımız sade vatandaşlara olduğu gibi emekli mensupları için de desteklerini esirgemediler ve ihtiyaç duyulup destek istendiğinde bunu seve seve sağladılar. İzmir’de derneğimizce temin edilen ürünlerin dağıtımı için araç tahsis edildi. Bazı illerimizde de, özellikle bayram öncesi Emniyet Müdürlüğünden tek tek aranarak hal ve hatırları soruldu. Ancak en anlamlı ilgi Bursa Emniyet Müdürü tarafından gerçekleştirildi. Bu ilgi ve karşılığındaki Bursa Şube Başkanımızın gönderdiği teşekkür mesajını Dernek ve Dergi Yönetimi olarak da teşekkürlerimizi ileterek aşağıda yayınlıyoruz.

TEŞEKKÜR MESAJI

Bursa İl Emniyet Müdürü Değerli Kardeşimiz Sayın Tacettin Aslan ve Değerli eşleri Sayın Feriha Aslan sıkıntılı bu süreçte, mübarek Ramazan ayının son günlerinde, yoğun görevlerine rağmen büyük bir ahde vefa örneği sergileyerek, Bursa’da ikamet eden Derneğimiz üyesi Emekli Emniyet Müdürü ağabey ve kardeşlerimize 22 ve 23 Mayıs tarihlerinde bizzat ikametlerimize fedakâr mensuplarımızla maske, dezenfektan, kolonya, çikolatadan oluşan mütevazı hediyeler göndermiş ve tebrik kartlarıyla Bayramımızı kutlamıştır. Devletimize, Milletimize ve Teşkilatımıza çok değerli hizmetler vererek emekli olmuş Emniyet Müdürlerimiz, fiilen Polislik Mesleğinden ayrılmış olsalar dahi, gönüllerindeki Meslek aşkı asla emekli olmamıştır. Gönüllerimizdeki Meslek aşkımızı daha bir heyecanla yaşatmamız adına bizlere moral ve motivasyon sağlayan Sayın Bursa İl Emniyet Müdürümüze, Değerli Eşlerine ve Personellerine, Derneğimiz, Üyelerimiz ve şahsım adına, bu vefa örneğinin tüm Teşkilatımıza örnek olması dileğiyle, içtenlikle teşekkürlerimizi, şükranlarımızı sunuyor, Bayramlarını kutluyor, görevlerinde üstün başarılar diliyoruz.

VEFA ÇOK AĞIR BİR YÜKTÜR. ONU HERKES TAŞIYAMAZ.

B.Bülent Eliaçık
TEMÜD-DER Bursa
Şube Yönetimi Adına

Türkiye
Emekli Emniyet Müdürleri
Sosyal Yardımlaşma ve
Dayanışma Derneği

GAZİ MUSTAFA KEMAL BULVARI
NO: 99/7 KAT: 4
Maltepe / ANKARA

Tel: +90 312 230 05 92
Fax: +90 312 230 05 93

www.temudder.org
bilgi@temudder.org.tr
genelsekreter@gmail.com

ŞUBELER

ANTALYA/KEPEZ
BURSA
İSTANBUL
İZMİR